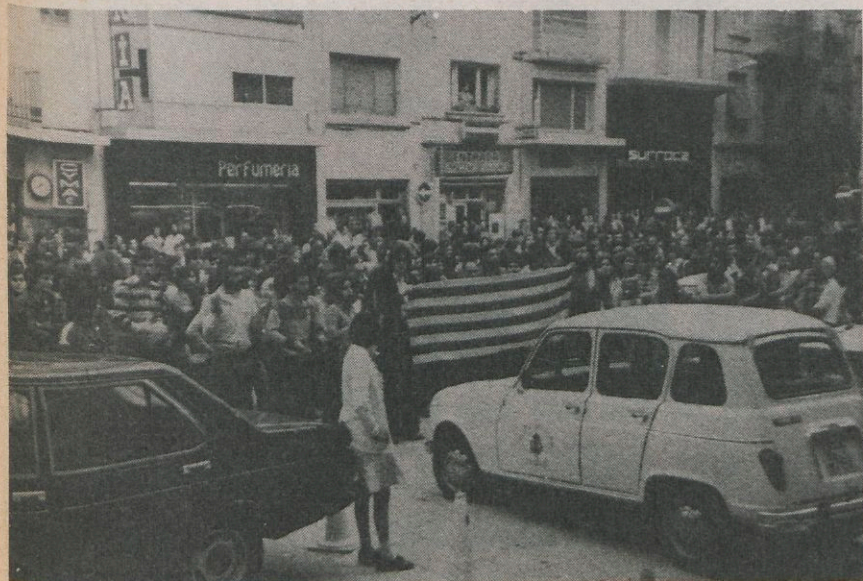

9 PAIS

Periòdic independent de l'Empordà

any I - número 1 - 27 abril - 3 maig 1977 - Surt dimecres - preu: 25 pessetes

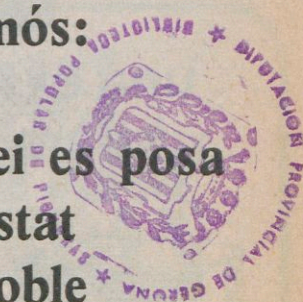
SANT JORDI: DIA DE LA ROSA, DEL LLIBRE I DE L'ESTATUT

D'una manera extraordinària, com feia molts anys que no s'havia vist, Figueras celebrà la Diada de Sant Jordi. Dissabte, la capital de l'Alt Empordà vibrà d'entusiasme català. A la Rambla, l'espectacle fou impressionant. Una vintena de taules, amb roses, llibres i premsa i propaganda dels diferents partits polítics. Es tocaren sardanes i el poble reclamà l'Estatut.

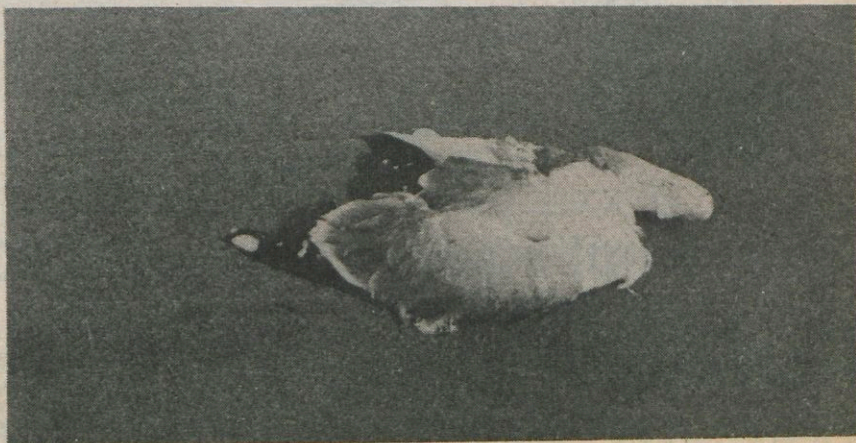
Palamós:

El Rei es posa al costat del poble en el conflictiu afer urbanístic

HOM PREPARA L'OCUPACIÓ PACÍFICA DELS ÚLTIMS I AMENAÇATS AIGUAMOLLS EMPORDANESOS

El "Grup de defensa dels aiguamolls empordanesos", promotor de la campanya "Els últims aiguamolls en perill", prepara un "gran cop". Aquest consistiria en l'ocupació pacífica dels maresmes amenaçats de mort. La "invasió" es duria a terme el 22 i 23 de maig. I, segons rumors que ens han arribat, l'esmentada ocupació pacífica esdevindria una extraordinària festa popular, amb actuacions de cantants, xerrades científiques, etc. Sobre el tema dels aiguamolls empordanesos, publiquem un documentat treball a les pàgines 16 i 17.

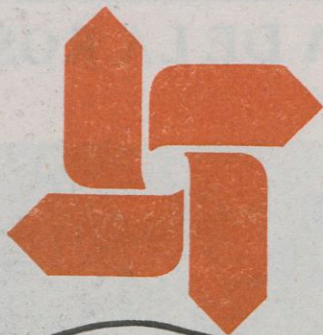

Un dels molts ànecs morts per la degradació de la natura

¡VERANO!

calor, calor, calor, calor...

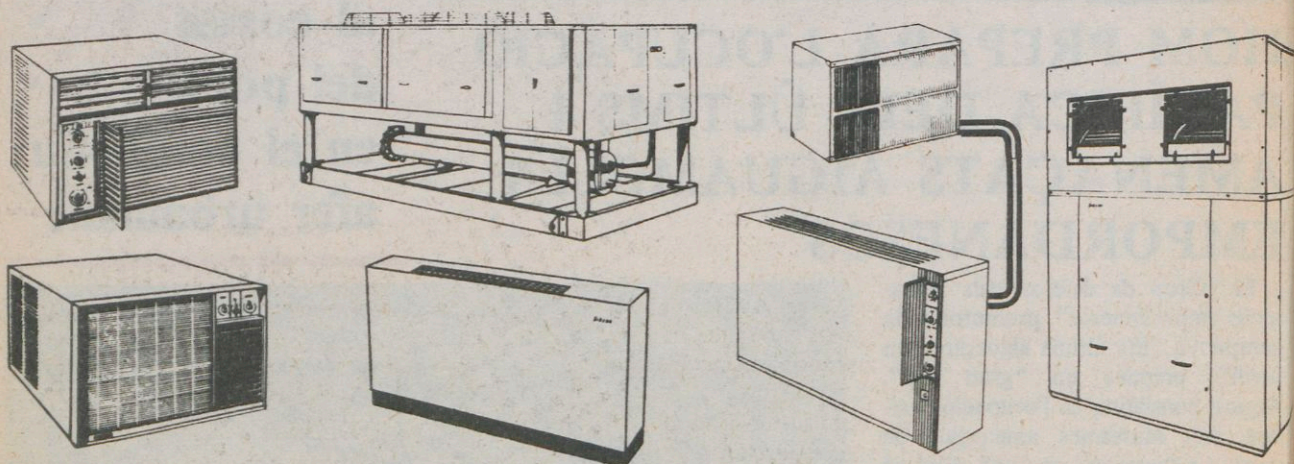
solución

Rep. 24997

CLIMASA

una extensa gama en AIRE ACONDICIONADO
para satisfacer todas sus necesidades

amplio servicio técnico POST-VENTA

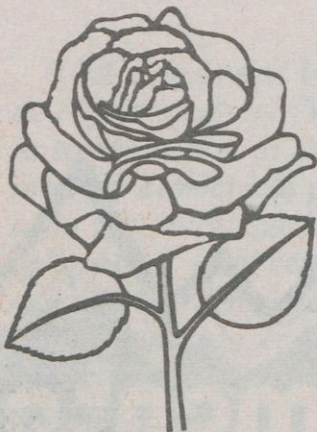
CLIMASA avda. Pirineos, 17 - tel. 50 25 66 Figueras
distribuidores en exclusiva de **Gibson** y **WINNER**

SANT JORDI: DIA DE LA ROSA, DEL LLIBRE I DE L'ESTATUT

Un any més, Sant Jordi resultà una diada popular, a Figueres. Durant tota la jornada, el moviment de gent fou extraordinari, com mai no s'havia vist, en els darrers temps. A la Rambla, hi havia una munió de taules de molt diverses tendències: tant de partits polítics, com d'Església, escoles o campanyes.

El seu nombre (i continuem referint-nos a les taules) s'apropà a la vintena. I, segons càlculs, es varen vendre 800 roses, 700 llibres en català i 600 en castellà. Cal remarcar, així mateix, que la venda de premsa i propaganda dels partits assolí la xifra de 34.000 pessetes, i 15.000 la de discos i "cassettes". Ultra novel·les actuals, contes infantils, etc., la gran majoria de llibres tenien caire polític.

D'altra banda, cal dir que, al matí, hi hagué una ballada de sardanes, organitzada pel Congrés de Cultura Catalana a l'Alt Empordà. I a la tarda, també sota l'organització del Congrés, una parella de pallassos va fer les delícies de la mainada.

L'Assemblea de l'Alt Empordà havia convocat una concentració a la Rambla, per a les set de la tarda, per tal de fer un míting a favor de l'Estatut. A darrera hora, però, l'acte fou prohibit. Aleshores, els organitzadors acordaren donar una explicació a la gent. Però sorgiren dificultats, quan un membre de la campanya "Volem l'Estatut", de l'Assemblea de Catalunya, intentà parlar. Tot seguit, els de l'organització, acompanyats per unes tres-centes persones, anaren a l'Ajuntament, a fi de conversar amb l'alcalde. El senyor Giró, que els va rebre, autoritzà que hom donés l'explicació al públic, però no pas davant la Casa de la Vila, sinó a la Rambla. I així tothom tornà pacíficament al primer passeig de la capital de l'Alt Empordà, tot reclamant pel camí l'Estatut. Un cop allà, es féu el parlament, es cantà "Els Segadors" i la concentració començà a disoldre's.

JORDI GRATACOS

LOS HABITANTES DE PALAMÓS RECUSAN AL CONSISTORIO

Con el número 1.635 se ha registrado en las oficinas del Ayuntamiento de Palamós un escrito en que se afirma que la revisión del plan de Ordenación "es anti-social, favorecedor de los ricos y atentatorio contra los humildes, destructor de las pocas bellezas naturales del término municipal todavía no destruidas" y que "parece lo más lógico esperar para la aprobación del mentado plan que unas elecciones democráticas proporcionen un Ayuntamiento realmente representativo del sentir de los habitantes de Palamós", por lo que se solicita "sea retirado el mentado Plan General de Ordenación Municipal".

Pero el escrito contiene también este sustancioso párrafo: "Recuso a todo miembro del actual Consistorio (incluido V.S. —alcalde—) que pueda tener o tenga interes (ya directos, ya indirectos) que resultaren beneficiosos del mentado Plan".

XAVIER DE LERMA

(Más información en página 6)

hotel
restaurant
AMPURDAN

tel. 50 05 62 **figueras**

salones para bodas y banquetes

misma dirección

almadraba park
hotel
restaurant

salones para bodas y banquetes

ABIERTO del 6 abril al 17 octubre

playa de la almadraba
tel. 25 65 50 - ROSAS

EN FIGUERAS
un supermercado
al servicio de usted!!!

Viviendas Juncaria Parc-Bosc
Carretera de Llers, s/n
Tel. 50 19 03 FIGUERAS

visitenos con motivo de las
ferias y fiestas de la santa cruz....
y siempre!!!

Director general:
EMILI CASADEMONT I COMAS

Director:
JORDI VALLMAJÓ

Subdirector:
VICENÇ BURGAS

Redactors i col·laboradors:

Maria Angels Anglada
Joaquim Ballester
Martí Balló
Joan Canadell
Ignasi Costa
Alexandre Deulofeu
Ferran Garrido i Pallardó
Jordi Gratacós
Antoni Godoy
Ramon Guardiola
Jaume Guillamet
Alfons Gumbau
Xavier de Lerma
Montserrat Minobis
Juli Molons
Carme Minguez
Narcís Pijoán
Jaume Quintana
E. Rius i Cairó
Jaume Sureda i Prat
Josep Vallés i Rovira
Montserrat Vayreda i Trullol

Administrador:
ALEXANDRE LIAÑO

Secretària:
Maria Assumpció Casamitjana

Fotografia:
Torner Malé

Dibuix i disseny:
Pere Prats

Redacció, Administració i Publicitat:
c/ Lasauca, 21 - 1er. C
Telèfon: 50 57 63
FIGUERES

Impres:
Vallesana de Publicacions, S. A.
SABADELL

Fotocomposició:
Ingro, Fotocomposició/Servicios
BARCELONA

Edita:
EDITORIA EMPORDANESA, S. A.
FIGUERES

President:
CARLES L. CUSÍ

Editorial

Fer un nou país

9 PAÍS ja és ací! Un periòdic que neix, al servei de Figueres i de tot l'Empordà, tant la part alta de la comarca com la baixa, quan comencen a bufar aires de democràcia per tot l'Estat Espanyol. Uns aires saludables que hom voldria respirar sempre a "ple pulmó" —cal permetre aquesta expressió "calçada" de la llengua cervatina—, i sense por de la possible aparició, en el moment més inesperat, d'algun déu Eol que n'hi vulgui barrejar d'altres de malsans...

9 PAÍS és una publicació independent. No té lligams amb cap partit polític o "grup de pressió". Només, això sí, amb el respecte lògic, cosa que hauria d'ésser obligada, que tothom mereix. Per altra banda, la sagrada missió de 9 PAÍS és retre culte a la veritat. I, per aquesta raó (periodística, a més, mil per mil), procurarà informar, en tot instant, amb honestedat i imparcialitat. Però, alhora, sense embuts. D'una manera clara i catalana...

9 PAÍS és un periòdic català. Cal no oblidar-ho mai. Malgrat que admeti en llurs pàgines treballs escrits en castellà. Hom ha de tenir en compte, ultra la idea democràtica que guia aquesta publicació, que no tots els catalans, o els que viuen a casa nostra, saben llegir i escriure el català. Els darrers quaranta anys hi tenen moltíssim a veure, en això. Però, poc a poc, s'arribarà a l'esperada i desitjada normalització. Cal confiar-hi.

9 PAÍS, des del cor de l'Empordà, saluda ben afectuosament totes les publicacions germanes, que tan bella i meritòria tasca duen a terme.

9 PAÍS, periòdic obert a tothom, amb entusiasme i bona fe, vol ajudar també a fer un NOU PAÍS...!!

EL REY APOYA UNA SOLUCION JUSTA

Palamós: Plan General de Ordenación

Mientras se agotan los días de información pública del Proyecto de revisión del Plan General de Ordenación de Palamós, la Casa del Rey, a través de su Secretaría, ha enviado un escrito al primero de los seiscientos y pico de firmantes de un escrito en el que se pedía la intercesión de S.M. el Rey Juan Carlos I, comunicándole que cumpliendo órdenes recibidas del Monarca se ha dado traslado del escrito al departamento ministerial correspondiente con el fin de que "se estudie la solución que, en justicia, proceda".

En el escrito dirigido a Juan Carlos I se le hacía saber que "la fealdad de nuestra villa y su término municipal se debe exclusivamente a las construcciones ciclópeas y desordenadas que —bajo el único objeto de ganancias desmedidas y rápidas— se han construido, olvidando por completo zonas verdes, de servicios, parques infantiles, lugares tranquilos y soleados...", solicitando del monarca "ayuda... para este pueblo que se está viendo impotente para contrarrestar, en el escaso espacio de un mes, la aprobación del plan presentado, y ordene retirarlo". Se le decía también al Rey de todos los Españoles que "después, cuando el Ayuntamiento sea retirado por otro, al que aspiramos, democráticamente elegido, responsables ante sus electores, con deseos de

darse únicamente al bien de su pueblo y con espíritu de sacrificio, entonces que se abra un concurso público para que, entre urbanistas y otros técnicos, se elabore un nuevo Plan que dignifique a Palamós...".

Y el Rey ha escuchado al pueblo de Palamós. Y ha dado ordenes para que se actúe en justicia. Y eso es, justicia, lo que esperan de Juan Carlos I los palamosenses, unos súbditos que han visto en el gesto del Rey una tabla de salvación en ese hipotecar el futuro que conlleva un plan urbanístico hecho de espaldas de quienes, al final, deberán sufragarlo.

SE INCUMPLE LA LEY DEL SUELO

Mientras, más de setecientos palamosenses han impugnado el proyecto de revisión del Plan General de Ordenación diciendo, entre otras cosas, que "sorprende la falta total de directrices de planeamiento" y "se echa en falta unas sólidas bases" mientras "sobresalen importantes ausencias" como las derivadas de "un estudio riguroso de alternativas frente a los más graves problemas planteados en la ciudad" y "la nula referencia al papel y funcionalidad que a Palamós corresponde en su contexto comarcal y regional".

En cuanto al Estudio Económico-Financiero existente en el proyecto en cuestión, los firmantes dicen que "el

mismo denota una absoluta falta de rigor y una total ausencia de bases en todos sus aspectos", lo cual, unido a las deficiencias existentes, hace que se pregunten "si todo ello tiene su causa en la incompetencia o en la mala fe, o simplemente, en una incomprensible ligereza ante cuestiones que afectan de manera trascendental a todo un municipio".

Los vecinos señalan, también, notables deficiencias en cuanto a cumplir la vigente Ley del Suelo se trata. Así, se afirma que "el plan en cuestión modifica sustancialmente el plan vigente (en lugar de completarlo) y comporta una densificación contraria a los criterios de la ley, además de suprimir la totalidad de los espacios libres públicos previstos en el plan vigente" y que "es evidente que la normativa de la Ley del Suelo se desatiende en un intento de legalizar los edificios altos del Paseo Marítimo de Palamós, de legitimar ciertas actuaciones desarrolladas en zonas de suelo rústico, así como determinados Planes Parciales que, de otro modo, se manifestarían ilegales", por lo que "se trata de favorecer los fines especulativos, olvidando los intereses públicos y el bien común que la Ley del Suelo trata de proteger en su articulado".

EL PLAN DESATIENDE LOS INTERESES DE LA POBLACIÓN

Los palamosenses firmantes de la impugnación afirman que "los intereses de la población no se atienden en absoluto en el plan" por cuanto se evidencian estas cuestiones:

a) El Plan de Ordenación resulta, de hecho, ordenar muy poco, habida cuenta la infravaloración arbitraria de las alternativas pesquera, portuaria, industrial y agrícola que debieran ser detenidamente contempladas.

b) El hecho de que, siendo, como es, notorio que los tres graves problemas de la población son el puerto, el núcleo de población permanente y el turismo, se omita un riguroso estudio al respecto y se planteen las alternativas correspondientes.

c) La falta de protección paisajística y ecológica que llega, incluso, de modo incomprensible, a dejar sin delimitar ni ordenar los paisajes que han sido declarados pintorescos y que se comprenden dentro del término municipal.

**LENTE DE CONTACTO
RIGIDAS Y BLANDAS**

Un servicio más de:

OPTICA FIGUERAS

Venga, le informaremos sin compromiso

San Pablo, 5 - Tel. 50 28 64 - FIGUERAS

EL CIT DE L'ESCALA-EMPÚRIES COMENÇA A TREBALLAR

Cal donar un impuls a les inquietuds turístiques de la vila, avui força apagades

El CIT de L'Escala-Empúries ha començat a treballar. Amb la col·laboració de l'Ajuntament i d'una bona part dels industrials de la vila, neixen els primers socis i sembla que, en un pròxim futur, es podran realitzar coses molt importants de cara a la situació turística, força abandonada fins al moment.

La tasca de portar a terme la creació d'aquest CIT ha estat mol laboriosa. Ha costat l'esforç de molta gent interessada en el desenvolupament de la vila, però ha valgut realment la pena. Es disposa d'un local cedit per l'Ajuntament, situat en un punt estratègic. L'edició d'uns plànols molt explícits i fets amb molt de gust, sempre de cara al turista, avalen l'esforç i la col·laboració dels membres de la seva junta.

ACTIVITATS DEL C.E.R.

La secció sardanista del C.E.R. de L'Escala, com cada any, prepara l'Aplec de la Sardana. Per a recollir

cabals, editen un programa de molta categoria que mereix els elogis de tothom.

Per altra banda, la secció fotogràfica de l'esmentada entitat acaba de clausurar una exposició, corresponent al VIII Concurs "Esculapi de Bronze". Prop d'unes tres-centes fotos hi figuraven.

Per últim, direm que, dintre la mateixa entitat escalenca, el C.E.R., s'acaba de formar un club de "karate", on uns cinquanta aficionats a les arts marcial, petits i grans, poden aprendre i desenrotllar aquestes disciplines.

SKAL

**alfombras
a
medida**

Miles de modelos

Precios de fábrica

Presupuestos sin compromiso

Central de Decoración, s. a.

calle Concepción, 12 - Tel. 50 07 59

FIGUERAS

Temps de cançó catalana, a Figueres

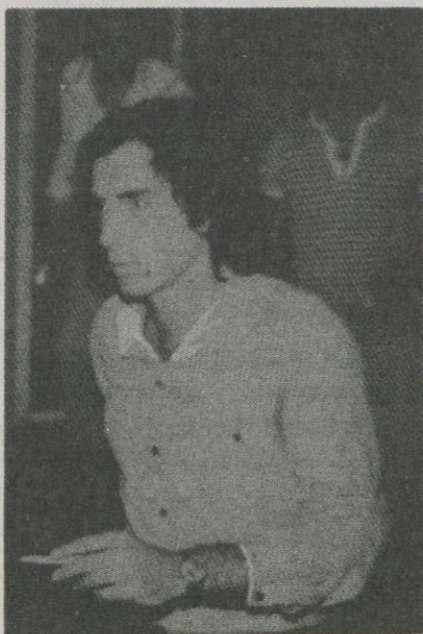
Ultra el recital de Lluís Llach, hi ha rumors també de possibles actuacions de Raimon i Serrat

Amics: Avui ha nascut a Figueres, amb aquest exemplar, un nou periòdic; i dins d'ell, aquesta secció que esperem pugui estar sempre amb vosaltres, amb informacions i notícies relacionades amb el "9" jovent. I l'encetarem amb noves molt interessants sobre propers recitals de cançó catalana, a la nostra ciutat.

Lluís Llach:
Actuació confirmada

Ens agrada de poder començar parlant d'en Lluís Llach, perquè el considerem com a un dels més sòlids i fermes valors de la cançó catalana. Però no és pas per això, precisament, que ocupa la nostra primera notícia, sinó per la confirmació del recital que farà a Figueres el dia 13 de maig, a les 10 de la nit, al Cinema El Jardí.

Efectivament, TRUC ho ha aconseguit! Lluís Llach (si no es presenten entrebancs) donarà un recital a la capital de l'Alt Empordà, després de moltes temptatives per part de grups locals de fer-lo venir i després, també, de molts rumors sobre actuacions seves. Creiem que el moment actual és molt adient per a una actuació d'en Llach, el qual, després de l'èxit obtingut amb els seus darrers discs, "Viatge a Itaca" i "Gener del 76", continua pel mateix camí triomfal amb "Campanades a morts", enregistrament dedicat als fets de Vitòria, el contingut musical del qual ja tractarem en una altra ocasió.

Ara, mentre esperem la data del 13 de maig, us oferim aquesta fotografia com a avanç de la notícia, i us recomanem els discs abans esmentats, per si encara no els heu escoltat.

Rumors, rumors...

Una setmana plena de rumors relacionats amb la cançó catalana. Ens ha n'arribat un entorn d'un possible recital d'un gran cantant del País Valencià i per a una data molt propera. Es tracta d'en Raimon? Esperem que sí i que el temps ens ho confirmi aviat.

Un altre rumor que també ens ha arribat —i amb força— és que en Joan Manuel Serrat començarà aviat una sèrie de recitals per Catalunya i que podria ésser que Figueres fos una de les poblacions que visités. Ens hem posat en contacte amb gent relacionada amb el tema, i esperem tenir la propera setmana confirmada la notícia.

Com veieu, doncs, la cançó es presenta interessant, a la nostra ciutat, durant aquesta primavera i el proper estiu.

Josep Maria ORTEGA

SUSPENSÍO DE L'ACTE DE PRESENTACIÓ DE LES JOVENTUTS D'ERC

Un lamentable retard en l'arribada dels joves que habien de parlar-hi, motivà la suspensió de l'acte de presentació de les Joventuts d'Esquerra Republicana, a Figueres, patrocinat per la Comarcal de l'Alt Empordà, el proppassat divendres.

Els organitzadors intentaren celebrar a la nit, és a dir, un parell d'hores més tard de l'anunciada, l'esmentat acte. Però, per manca d'autorització, no els fou possible de portar a cap llur propòsit.

Els joves que habien de parlar, Pau Miserach, Josep Lluís Alonso, Jordi Fornàs i Jordi Rull, s'excusaren tot dient que el seu retard fou motivat per la densitat de vehicles que trobaren a la sortida de Barcelona.

MAQUINARIA PARA LA CONSTRUCCION

Tuberías de P. V. C. para desagües sanitarios y a presión marca **ASADUR**

Tubos flexibles para calefacción, ventilación, etc. marca

**CELUFLEX
CELUFORM
CELUFIX**

REPRESENTACIONES

Munjo

MENDEZ NUÑEZ, 21 Bajo
TELS. 50 51 09 - 50 08 80
FIGUERAS (Gerona)

D'aleshores ençà

Un enigma sense solució

Tot llegint Proust, hom s'adona que els temps no han canviat pas gaire pel que fa a les coses afectives. No voldriem pas haver de dir que allò que s'en diu "amor" sigui quelcom innat o immanent: ben segur que és un fet cultural. I els fets culturals evolucionen. O no. I, pel que es veu, no ho han fet per aquest costat. Si bé ara parlem, amb una certa llibertat, d'assumptes sempre o quasi sempre bandejats deliberadament, la parella humana continua essent un enigma gairabé sense solució.

Bergman o Fassbinder van filant prim i tocant fons, i la gent mitjanament capficada en la problemàtica de la seva existència amb d'altres sent que hi troba una síntesi tot sovint molt encertada de les dificultats humanes per fer-se entendre amb el proïsme. La parella sol presentar una existència tranquil·la, amb poques cabòries. Només cal aprofundir una mica per saber qui dels dos ha deixat de ser el que volia ser, qui es resigna a ser el que sempre ha estat, i qui ha deixat àdhuc d'ésser el que era i ja no és quasi res pel tal de salvar una identitat dual. Però, que n'hi ha d'identitats duals?

Potser se'm podria refutar tot això, dient que el món ha anat endavant sempre amb parelles a estones en desavinença. A més a més diuen Bergman planteja una problemàtica molt d'altri, Proust és un malaltís i decadent, i les circumstàncies socials han estat ben diferents...

Però els llegim sentint-los a prop; tot tancat el llibre, tot sortint del cinema, sentim que ens va pujant una impotència d'anys ençà, des de començaments de la nostra cultura, impotència crec que cap doctrina social ni ètica d'aquesta banda de món pugui resoldre per més capdavantera que es presenti i, pel que sembla, cap a l'altre costat tampoc les coses van gaire millor.

Posem el cas de la ja gastada per mal plantejada problemàtica de la dona. El marxisme, del caire que sigui, no pot assolir íntegrament la tal problemàtica perquè és fet per homes, i és ben clar que els homes no renunciaran mai als seus privilegis. D'altre banda, la dona en estat de submissió pot fer ben poc per assolir íntegrament la seva condició humana sense haver de recórrer a les clàssiques enganyifes que qualsevol ésser usa: és la secular "feminitat".

Si l'home perd el que per a ell és natural, —per a nosaltres privilegi— no serà per a ell un símbol de la seva decadència? Això és fins ara el que s'ha donat quan la dona ha volgut intentar abastar tota la seva integritat. La tasca per fer sembla avui impossible, i aquell o aquella que heroicament vol fer la relació equilibrada acaba autodestruint-se. No hi ha pas gens de desengany en això. Veure Fassbinder és veure un retall de veritat, i, si la veritat fa mal, el mal pot ésser un símptoma de redempció.

Carme Mínguez i Fusté

Desde este 1er número del 9 PAIS la CADENA DURAN saluda a sus clientes

HOTEL DURAN

RESTAURANTE TIPICO

GARAGE

CALLE LASAUCA, 5

FIGUERAS

☎ (972) 50 12 50

(GERONA) ESPAÑA

HOTEL

President

RESTAURANT CATALAN

apart.75 - tel. 50 17 04 - telegram: President

FIGUERAS

RESTAURANTE TIPICO
AGUAS SULFUROSAS
GRAN PARQUE
CAPILLA

LA MERCE PARK HOTEL

Cra Figueras La Junquera km. 775 ☎ (972) 50 27 04 ext. 23
CAMPMANY (Gerona - España)

RALLYE HOTEL

RESTAURANTE — SNACK-BAR
ESTACION SERVICIO — GARAGE

cruce carretera Francia - tel. 50 13 00
FIGUERAS (Gerona)

T'agradaria de conèixer fets històrics de les nostres comarques ?

Demana gratuïtament a qualsevol de les sucursals d'Establiments ALBERT el llibret-programa de les Fires i Festes de la Santa Creu d'enguany, el qual és il·lustrat amb fotografies del segle passat.

alguns fets relatats en el llibret són els següents :

—El casament del Rei Jaume II amb Blanca de Nàpols, al Monestir de Vilabertran.

—L'església de Sant Pere de Figueres, propietat del Monestir de Vilabertran.

—El que representa el Monestir de Santa Maria de Vilabertran dintre l'art romànic dels països catalans.

—Fets històrics que a tots ens interessa de conèixer.

—També trobareu explicats fets com la vinguda del President Lluís Companys a la nostra ciutat durant les Fires de l'any 1934.

—Vilabertran, el futur centre de sensibilització de l'Empordà.

Tots els escrits han estat realitzats pels prestigiosos historiadors i escriptors figuerencs:

Alexandre Deulofeu i Torres

Rafael Torrent i Orri

Josep Maria Bernils i Mach

Manuel Pont i Bosch

recolliu aquest llibret programa a:

FIGUERES: Establiments ALBERT, carrer de Peralada, 13
Establiments ALBERT, carrer de Monturiol, 13
Supermercat ALBERT, carrer de Peralada, 15
Electro-Basar ALBERT, S.A., carrer de Peralada, 15
LLANÇA: Establiments ALBERT, carrer de Rafael Estela, 21
Per correu: Electro-Basar ALBERT, S.A., carrer de Peralada, 15
FIGUERES

edició molt limitada

Nota: entre els poseïdors se sortejarà un magnífic televisor portàtil de l'acreditada marca VANGUARD

A Andorra la Vella

Morí un gran "empordanès" anomenat Josep Fontbernat, diputat al Parlament de Catalunya músic i escriptor

Morí Josep Fontbernat i Verdaguer, diputat al Parlament de Catalunya, músic, escriptor i gran amic i protector de tots els artistes. La dalla de la Parça segà el fil de la seva existència, a Andorra la Vella. Tenia vuitanta anys. El bell país pirinenc, l'únic on la llengua catalana gaudeix d'oficialitat, guarda, des del proppassat dia 23 de març, les despulles d'un home il·lustre. D'un home que, durant una bona part del seu llarg exili, s'hi hostatjà. D'un català de soca-rel, que estimà les meravelloses i paradisiaques Valls andorranes i que les exaltà apassionadament, a través de les ones radiofòniques, amb ploma poètica i "rovellada" veu...

Vinculat a l'Empordà

El mestre Fontbernat, fill d'Estanyol (Gironès), sempre havia estat vinculat a l'Empordà. I molt més, potser, en els últims temps de la seva vida. Cal recordar, per exemple, que, des del seu inici (any 1965), col·laborà entusiàsticament en el primer programa radiofònic diari fet en la nostra llengua després de la guerra, a Catalunya. Un programa que, modestament i amb les limitacions lògiques que imposaven les circumstàncies del moment, jo vaig tenir la "gosadia" de posar en antena amb el títol de "Figueres, tres de la tarda", primer, i de "L'Hora de Catalunya", més tard, a Ràdio Popular de Figueres, i que tenia oients escampats arreu de les comarques gironines i del Rosselló. En compensació justa, alguns dels meus guions anaren a omplir petits espais del "Glossari Andorrà", emissió també quotidiana que Fontbernat, l'any 1959, havia encetat els migdies a la Ràdio de les Valls, junt amb el "Toc d'oració", de les nits, i el programa dedicat a la sardana, dels diumenges. Es tractà, de fet, d'una mena d'intercanvi amistós, de veritable germanor, entre les dues primeres emissions de ràdio diàries en parla catalana de la post-guerra, avui ja desaparegudes, però que han quedat immortalitzades en sengles llibres...

Per altra banda, i parlant de l'Empordà, cal dir que Josep Fontbernat (un home de sempre li agradava de presumir d'empordanès, malgrat que no ho era del tot), quan "trencà" poc temps abans de morir el seu exili, visità Peralada i Figueres. A la comtal vila, i com a convidat d'honor,

assistí a l'Aplec de la Sardana. I a la capital de l'Alt Empordà, saludà llurs amigues, les escriptores i poetesses Maria dels Angels i Montserrat Vayreda i Trullol (la primera, a més, premi Fastenrath de novel·la), que sovint col·laboraren en la seva emissió andorrana i catalana.

El dels "Cent Homes" i el de la "Batalla" de Prats de Molló

Josep Fontbernat fou un dels personatges més populars, en temps de la Generalitat. Diuen que era el "curull de la popularitat". Va ésser elegit diputat al Parlament per una gran majoria de vots. Militava a l'ERC. Al costat de Francesc Macià, estigué a Prats de Molló (amb el títol de "La batalla de Prats de Molló", per cert, publicà un llibre a Barcelona, on explicava aquell fet històric, amb tots els seus ets i uts). Ostentà diversos càrrecs, com el de director general de Radiodifusió de la Generalitat. Fundà i dirigí aquella cèlebre massa coral anomenada "Els Cent Homes" ("Som dos-cents —deia seriosament, quan es presentava pels pobles de Catalunya—; cent homes i l'Emili Vendrell, que en val per cent més"). Exercí el periodisme, a la Ciutat Comtal. Col·laborà, a França, amb el gran músic occità Deodat de Severac. També amb Pau Casals. Home cordial, obert. Íntim amic de la conversa. Sempre li agradava de fer petar la xerrada. I mai no volia que hom li recordés cap dels moltíssims favors que havia pogut fer durant la guerra. Carles Fages de Climent em confessava, una vegada, que devia la vida a Josep Fontbernat...

Morí amb una esperança

L'últim cop que el vaig visitar a Andorra, encara, malgrat la malaltia que rosegava la seva vida, era el Fontbernat de sempre. El Fontbernat optimista, "xerraire". Continuava anant al treball. A la seva Ràdio de les Valls (oficialment, Sud-Ràdio). Li vaig demanar què pensava fer amb tot aquell reguitzell impressionant d'articles que guardava —radiats, però no publicats— i que constitueixen una suggestiva petita història, dia a dia, de l'Andorra moderna. I en Josep em respongué, amb la seva característica modèstia:

—Aquests papers no em preocupen pas massa. Si tenen algun valor, després de mort, algú me'ls publicarà...

I amb aquesta, diguem-ne esperança, el mestre Fontbernat aclucà els ulls per a dormir el son etern, a la clínica "Verge de Meritxell", quan una novella primavera acabava d'arribar...

Emili CASADEMONT i COMAS

PRIMER MÍTING COMUNISTA, A FIGUERES

“La democràcia significa poder resoldre els grans problemes amb pau, ordre i participació de tots” (Carles Causa)

Després d'intentar-ho tres vegades, fou autoritzat el míting del PSUC a Figueres. L'acte tingué lloc diumenge al matí, al Patronat, amb gran assistència de públic.

Encetà els parlaments Francesc Parerols, candidat a les properes eleccions a diputats per les comarques gironines, el qual presentà el partit tot fent-ne un breu resum històric. Principalment, pel que fa als darrers anys de lluita clandestina. Tot seguit, José Uceda tractà el tema de la immigració i la classe obrera. Santiago Rosa, per la seva part, plantejà les línies generals de les Joventuts Comunistes. Glòria Compte s'encarregà de posar damunt la taula les reivindicacions de la dona. A continuació, Jordi Solé Tura, com a candidat a les pròximes eleccions per les comarques barcelonines, i membre del Comitè Central del

PSUC, resumí les línies generals del partit: igualtat de la dona, majoria d'edat als 18 anys, funcionament de les entitats estatals amb sufragi universal, supremacia del Parlament, el reconeixement d'Espanya com a estat plurinacional, separació d'Església i Estat i recuperació de l'Estatut i la Generalitat. Clogué els parlaments Carles Causa, candidat a les eleccions per les nostres comarques. Entre d'altres coses, exposà les alternatives de cara a les properes eleccions. Cal remarcar que, abans de la seva intervenció, Causa demanà un minut de silenci a la memòria de Josep Pal·lach.

El míting finalitzà amb el cant de “La Internacional” i el d’“Els Segadors”.

JORDI RIGALL

PRESENTACIÓ, A ROSES

Per altra banda, cal esmentar que el PSUC celebrà dimarts, dia 19, a la nit, un míting a Roses, segons ens informa Martí Balló, quan eren molt pocs que, a la susdita població, esperaven que l'acte fos autoritzat, després de les darreres prohibicions governatives a Lloret, Campdevànol i Palamós.

Hi intervingueren Antoni Garrido, Pere Pujol i Carles Causa.

Mas Pau

restaurant
especialitats

bar-grill el bruixot

a 5 quilòmetres de Figueres
a la carretera d'Olot

AVINYONET DE PUIGVENTÓS

Tel. 50 08 62 - Ext. 82

SESSIÓ DE “CINE-CLUB”, A AGULLANA

**Amb la projecció de la pel·lícula francesa
“L'invitation”**

Dissabte, dia 30, a dos quarts d'onze de la nit, tindrà lloc, a Agullana, una sessió de “cine-club”, amb la projecció de la pel·lícula francesa “L'invitation”, dirigida per Claude Goretta i interpretada per Michel Robin, JeanLuc Bideau, Corinne Coderey, etc. Aquest film obtingué el Premi del Jurat, al Festival de Cannes de l'any 1973, i fou seleccionat també per la C.I.C.A.E.

“L'invitation” descobreix uns personatges que es mostren per damunt de les aparenances tal i com són. Com un crític ha assenyalat, és l'encís no tan discret de la burgesia... Un film molt divertit, però que, poc a poc, sense perdre el seu to alegre, “agafa gravetat”, en les coses de la vida.

“L'invitation”, sens dubte, és una pel·lícula excel·lent, carregada d'humanitat i d'humor.

JOAN REYNAL

El trasiego humano por las fronteras ampurdanesas

Por las dos fronteras empordanesas transitan a diario o casi a diario unos individuos que quitan el sueño a nuestros buenos amigos los franceses. Se trata de los que ellos llaman "clandestinos", aplicando tal denominación a los argelinos y marroquíes que pretenden entrar en Francia sin pasar por las aduanas.

Problemática aventura

Los "clandestinos" son gentes pacíficas que no vacilan en probar una y otra vez la suerte, aunque últimamente la gendarmería ha controlado de tal forma los habituales pasos fronterizos que resulta muy problemático que tengan éxito.

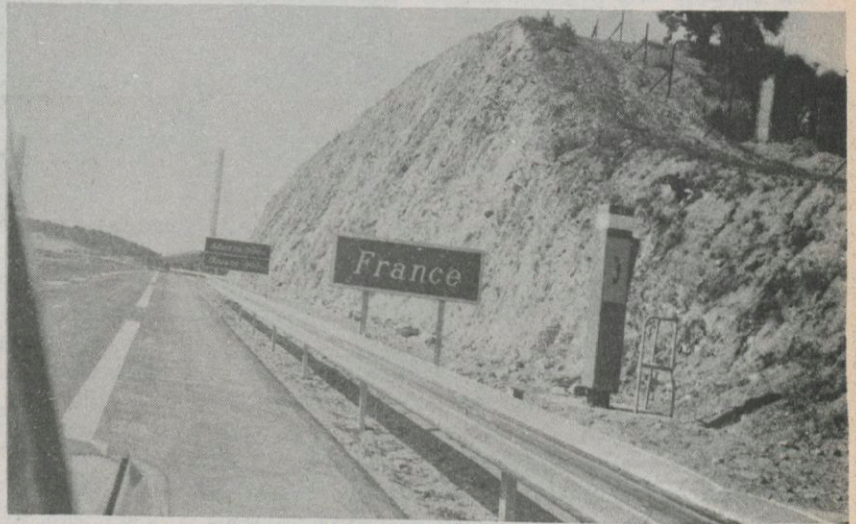
En Francia tienen una ley que prohíbe a los argelinos y marroquíes afincarse en el país, e incluso entrar en plan de turistas, si no demuestran fehacientemente que disponen de una suma equivalente a unas 25 mil pesetas. Y para residir de forma continuada es preciso que exhiban, al cruzar la frontera, un contrato laboral.

La mayor parte de los "clandestinos" no disponen ni de los francos ni de la carta laboral, pero como saben que en Francia pueden encontrar trabajo, pues no les importa emplearse bajo unas condiciones misérrimas que, por otra parte, siempre son mejores que las que disfrutan en sus respectivos países, no vacilan en emprender siempre la problemática aventura de intentar el pase.

Cómo "colarse"

Varios son los procedimientos o sistemas empleados. Unos se reúnen en grupo en determinado bar de Barcelona y toman un guía, que generalmente es otro argelino. Este guía suele cobrar de siete a doce mil pesetas, según los casos, y se compromete a conducirlos hasta dentro de territorio galo, siendo las sendas más seguidas las que cruzan por el Coll d'els Balitres, en Portbou, Requesens o Pic de las Salines. El desplazamiento lo realizan en tren hasta Figueres o Portbou y luego, de noche, siguen por el monte.

Otro procedimiento, más caro, pero también más seguro, consiste en utilizar dos autos. Uno que sale de Barcelona hasta la misma frontera, ya sea La Jonquera ya sea Portbou. Descienden los "clandestinos" y, cuando es de noche, cruzan la frontera con un guía, que les conducirá hasta un lugar de la carretera de El Voló o de Portvendres, en donde les aguarda otro coche con matrícula francesa en el que suben y viajan

hasta Perpinyà o a lo sumo hasta Narbona, para luego, separarse del guía y desintegrarse el grupo y marchar cada uno por su lado. Este servicio cuesta unas 20 mil pesetas y durante mucho tiempo fue el más seguro hasta que los gendarmes se dieron cuenta de la maniobra.

Los más pobres, los que no tienen con que pagar al guía, utilizan el tren y se bajan en la estación de Portbou. Algunos intentan pasar por el túnel y otros por la montaña. La suerte les es por lo general esquiva, dado que no siendo conocedores del terreno que pisan caen indefectiblemente

en manos de los gendarmes o, a veces, de la misma Guardia Civil.

Triste sino

¿Qué les sucede a los "clandestinos" cuando son habidos? La cosa no deja de ser paradójica. Los franceses se limitan a cogerlos, tenerlos un par de días en alguna de las cárceles de los pueblos o en la de Perpinyà y seguidamente los ponen de patitas otra vez en la frontera. Aquí son recogidos por la Guardia Civil que también los pone a disposición judicial, y tras una corta estancia en la cárcel de Figueres o de Girona son puestos en libertad, regresando a

Barcelona. ¿Y qué hacen en Barcelona? Unos organizan inmediatamente otra tentativa y otros prefieren buscar trabajo. De todas formas, el sino de estos norteafricanos no es nada lisonjero. Repudiados por Francia, huidos de su patria, tienen que buscar cobijo en España. En las obras de construcción de las autopistas había un considerable contingente de obreros africanos. Dicen los empresarios que son gente por lo general buena y trabajadora. El problema está en que cada vez escasea más el trabajo.

UNA NUEVA MUSA PARA LOS ARTISTAS: ANGELS ISERN ROCA

En estos últimos años de la Feria del Dibujo y de la Pintura, cuando está próximo el "relevo de las musas", el relevo real, a plena Rambla, y con el pleno sol que todos deseamos, la Agrupación de Cultura del Casino Menestral Figuerense nos presenta a la nueva señorita elegida para simbolizar la eterna inspiración de los artistas.

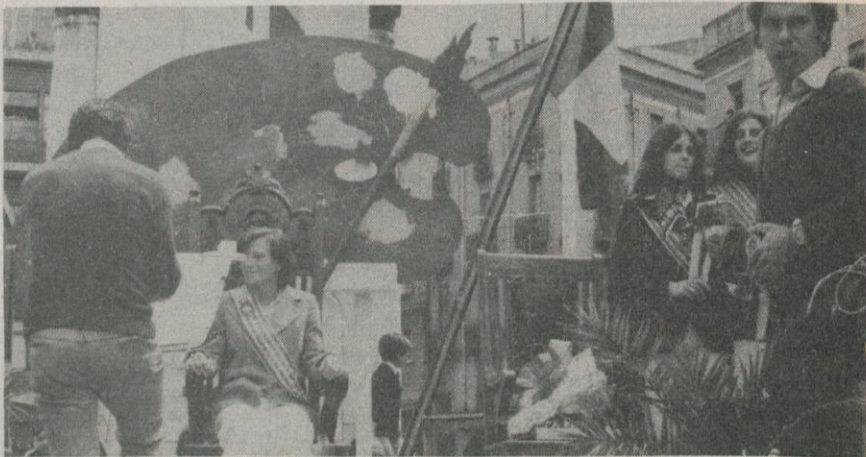
La verdad es que D. Pedro Bruguera lo hace muy bien. Es presidente de la Agrupación desde que se creó y lleva el pulso de la Feria desde hace diecisiete años. Es, por tanto, su misma historia. Le decía que la Feria le debe como un homenaje especial, como un homenaje a sí misma. Pero el señor Bruguera responde que esa percepción la tiene todos los años, cuando le da el brazo a la musa desde el Casino hasta la Rambla, y cuando la Feria crece, y cuando el color se desparrama más, y cuando el elogio al ámbito que se ha creado se hace más sentido. El insiste en que todo esto es homenaje.

- La musa la elegimos a dedo, es verdad, pero lo pensamos mucho...
- O sea, que se ponen un guante...
- Pues no, necesariamente...

Y se ve que, prácticamente, siempre ha resultado. Esto de la elección y de su sistema se produjo cuando, en esta noche de presentación, cenando en el salón Dalí del Hotel Durán con la musa todavía en órbita inspiradora, Maricé Fina Rodeja, y la que va a ser proclamada, Angels Isern Roca, la "nueva ola" de la prensa preguntó el por qué no se elegía al simbolismo de la inspiración por voto de los artistas. El señor Bruguera, claro, se mantuvo. Y uno, de todas formas, pensaba que si se cambiara aquí también el sistema, a lo peor entre la opinión clásica,

la abstracta, la del "collage" y la de por otros procedimientos, se armaba el lío.

Así está bien: Angels Isern Roca, musa para la XVII Feria del Dibujo y de la Pintura. Son 17 años. Con rasgos muy interesantes para trazarlos sobre las telas, para armarse los artistas de color. Dicen que a los dos

años —el señor Bruguera lo tiene todo computado— era ya una visitante convencida de la Feria. Además, se la veía: su padre, el doctor Isern Tallada, se la subía entre los hombros para que ningún detalle se perdiera. Ahora, estudiando Filología y Literatura, continua interesada por las explosiones ordenadas de color, por los perfiles; para situar, en un recuadro, las cosas en su lugar. Porque dibuja, so-

bre todo, y pinta, cuando puede. Sin embargo, aunque nunca esté de más, apunta hacia las letras. Juan Morales nos recuerda que, no hace demasiado, desde las RR. MM. Escolapias, ganó un concurso de redacción cuando aquello de darle el nombre de "Monturíol" a un submarino de construcción norteamericana. Ese que ya se nos ha ido a pique.

Angels Isern hace bien: le gustan los pintores clásicos, El Greco, Velázquez; pero cita a Dalí y a Miró. Añade a toda esta serie de pintores ampurdaneses que se van forjando de

manera espléndida con futuros de personalidad. Tenía pensado hacerle a Angels algunas preguntas de esas profundas, como ¿Mar o montaña?, ¿Blanco o negro? ¿Moto-cross o andando? ¿Cine o teatro? ¿Surff o petanca? ¿Pubillas o no? ¿TV o Hemingway? ¿P.S.C. (C) o P.S.C. (R)?, pero es que se me pasó el rato sin notarlo.

VICENÇ BURGAS

IMPORTANT EMPRESA COMERCIAL SITUADA A FIGUERES NECESSITA CAP D'ADMINISTRACIO

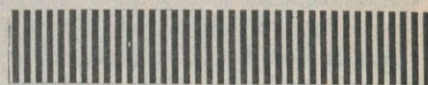
Busquem una persona d'edat compresa entre els 25 i els 35 anys, amb titulació si és possible, a nivell de pèrit mercantil, expert en comptabilitat i administració, capaç de dirigir amb eficàcia oficina i, en cas d'absència del gerent, el negoci, en el seu conjunt.

—Ha d'ésser un home actiu, dinàmic, responsable i capaç de treballar en equip.

—Oferim interessant retribució a base de sou fixe i participació en els beneficis.

—Els interessats poden adreçar-se per escrit fet a mà a COMPUT, Apartat, 95. GIRONA.

—Totes les sol.licituts seran considerades amb interès.

TONI VILANOVA, JOVEN PROMESA DE LA PINTURA, EXPONE

En uno de los salones del "Casino Sport Figuerenc", de Figueres, y con motivo de las próximas "Fires i Festes de la Santa Creu", el joven E. Toni Vilanova, una de las máximas promesas de la pintura local, someterá sus obras a la consideración del público, por vez primera. Esta exposición permanecerá abierta del 30 de abril al 8 de mayo próximo.

Aquests artistes...

LA VITALITAT POPULAR DE MINISTRAL

Ministral exposa dibuixos i pintures a la Galeria "Art-3" de Figueres.

Dins un medi oliós, angèlicament llefiscós i d'una pastosa sucositat líquida, el nostre pintor empordanès, veï embreixat de Llers, organitza en les seves pintures unes simfonies fascinadores i festives de color i de llum. Simfonies embolicades i lligades amb serpentina, que es desenrotllen quan hom les sap mirar curiosament: serpentina-cels, serpentina-camps, serpentina-recs i serpentina-núvols. Són uns quadres de paisatges esclatants de vitalitat popular i força expressiva, on triomfa sempre un vitalisme contingut. El to d'aquesta pintura, com a color, s'agermana amb el més alt que hagin pogut produir Mir i els nostres artistes enlluernats per la resplendor solar. D'harmonies noves, Ministral en caça en abundor, i per aquesta sola virtut, el seu art mereix una reverència.

La pintura del nostre artista, és bella, és franca i és forta. De vegades, la frase musical del pintor, farcida de ritmes, s'esqueixa. Sentim com una mena d'esgarips esporàdics i sincopats. Aquests xiscles, no destrueixen, ans complementen el tema per guitarra, harmònica i banjo: Ministral, per entendre'ns, pinta igualment com els músics de l'època daurada del Blues esgarapaven llurs instruments: amb una absoluta i total immediatesa, on s'hi barregen la protesta i la resignació, però també el bon humor. Ministral és un bon especialista de fugues improvisades, però tanmateix, amb una indiscutible, de vegades indiscernible, subjecció al tema. M'agrada aquesta pintura expressiva, viva, lúcida, amarada de sentiment.

Una novetat: la figura humana. Aquesta vegada, Ministral ens n'ofereix un tast ben vigorós de forma i equilibri, clapejat d'una tècnica conscienciosa. Les figsres que ens presenta, semblen coneguts d'en Ministral. Són una multitud, són tot el poble. Ell no els coneix d'un a un, però coneix la seva ànima. La seva paleta fa sortir flama a l'esperit revoltat d'una minsa parcel·la d'humanitat. Observant les figures creades per Ministral, penso en allò que en diuen "la vibració popular". Té raó el nostre artista: ens cal absolutament el poble, i ens calen homes que tinguin a prop seu el poble, i el facin vibrar i l'expressin i el representin en l'hora oportuna.

Em cal parlar finalment, dels gossos i dels gats que dibuixa Ministral, i que també ens esperen, esperpèntics i antropomòrfics, en l'exposició d'"Art-3". Són com ninots, expressius i còmics, traçats amb simples i segures ratlles. Ministral penetra la fantasmagoria i el misteri subtil d'aquests animals màgics i sagrats, mitjançant un estil nou en ell, tot i veient-s'hi la mateixa vigoria del seu tremp. Són gossos i gats esbojarrats i juganers, però arravatadament sinistres...

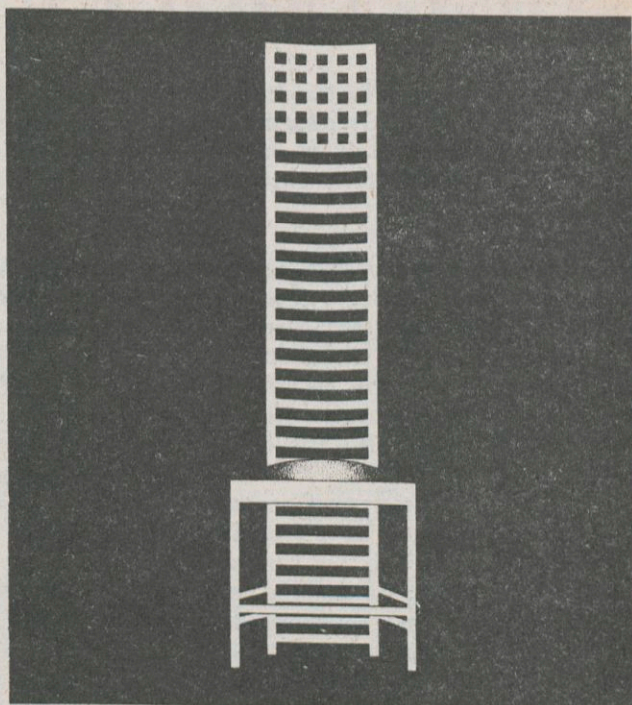
Saludem doncs, des del nou setmanari de Figueres, la indubtable tensió i la ponderada temperatura emocional d'aquesta exposició.

NARCÍS PIJOAN

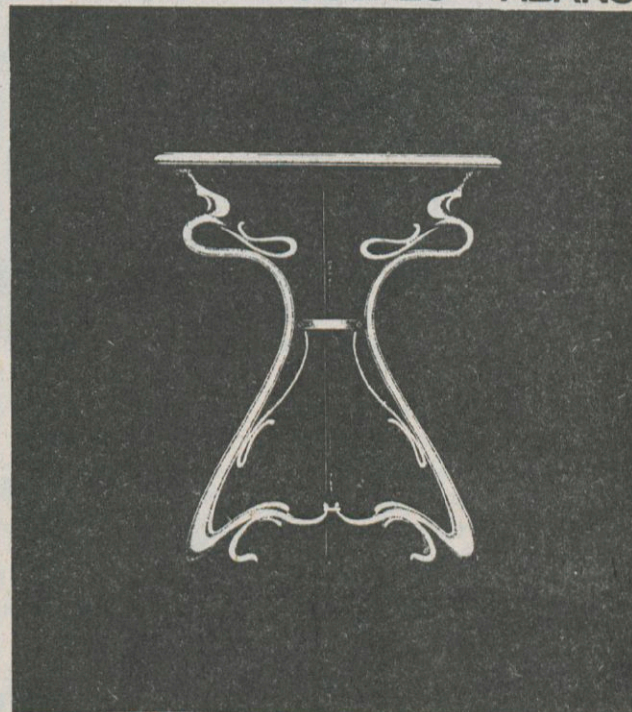
DOBLE EXPOSICIO COL-LECCIO

C.R. MACKINTOSH

LE CORBUSIER

RECORDS FIGUERES ABANS

OBJECTES RECOLLITS PER EN JOSEP Mª JOAN ROSA

inauguració:

29 d'abril a les 19'30 hores
fins el 29 de maig del 77

lloc:
c/sant llàtzer, 60 figueres

canaleta

PERILLEN ELS ÚLTIMS AIGUAMOLLS DE L'EMPORDÀ

Els antics aiguamoxos, des de Roses fins a Pals, es veuen en perill de desaparició, a causa dels terraplenaments i dessecació fets per l'home ara que dis-
posa, d'un temps ençà, d'uns mitjans i d'una capacitat inimaginable, la qual cosa pot comportar la pèrdua irreparable d'un reducte de fauna ornitològica de primer ordre.

Quatre nuclis de maresmes, encara que en diferent intensitat, es troben en perill i en situació de desaparèixer: la zona situada entre les desembocadures del Muga i el Fluvià, els estanys de Palau, la desembocadura del Ter i el Daró, els estanys de Castelló i la platja de Sant Pere.

Antigament, els maresmes ocupaven tota la part litoral de la zona de la badia de Roses i Baix Ter, comparables en importància a allò que ara és el Delte de l'Ebre, l'Albufera de València o les Tables de Daimiel. Els antics habitants del litoral empordanès sembla que s'havien adaptat als maresmes i en vivien. S'exportava la valca; la caça i, sobretot, la pesca

eren activitats florejents. Però, poc a poc, els homes els varen fer dessecar, per tal de convertir-los en conreus productius; i en el segle XVIII la producció d'arròs assolí en algunes zones un nivell tan elevat en quantitat i qualitat, que convertiren l'Alt i el Baix Empordà en una de les regions arrosseres més prestigioses d'Europa.

ARRIBA L'HOME AMB LA SEVA DESTRUCCIÓ

Però vet aquí que amb l'esclat turístic va començar l'especulació i l'exploració incontrolada, sense cap mena d'ordenació del nostre litoral. "Ampu-

riabrava" (per què no Empúria-brava?) i Santa Margarida s'han construït sobre els estanys amb tota tranquil·litat, sense tenir en compte res més que el benefici d'uns pocs, ignorant tot allò que es malmetia: la riquesa ecològica, paisatgística, geològica, etc., etc.

Les quatre zones abans esmentades, sobretot la primera i l'última, es troben en perill imminent d'ésser drenades. La primera per a fer-hi una gran urbanització, Port Llevant, al terme de Castelló d'Empúries, i al terme de Sant Pere Pescador l'urbanització "Fluvianàutica", les quals convertirien la desembocadura del Fluvià en un port esportiu i una sèrie de cases. Poc a poc, dessequen la segona. I la tercera serà ocupada també per urbanitzacions i un port esportiu.

No podem romandre per més temps impassibles davant la destrucció del nostre patrimoni nacional i un dels valors estètics i científics de la nostra terra, per culpa dels interessos d'unes minories poderoses econòmicament parlant, que no corresponen en absolut amb els de la immensa majoria de la societat.

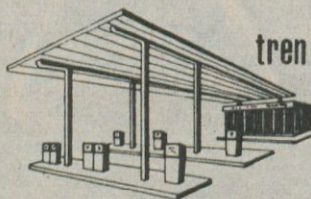
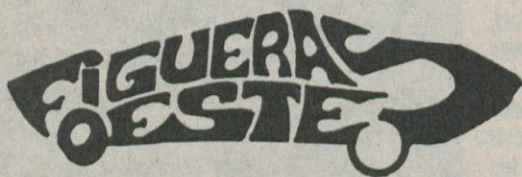
L'home necessita un paisatge adequat per al seu equilibri psíquic. Els pobles es despersonalitzen, les nostres ciutats perden la seva habitabilitat... Es vital, doncs, conversar pertot arreu uns paisatges, en els quals l'home es pugui sentir home, es pugui individualitzar, es pugui sumergir en la natura, d'on ve i on acabarà.

Aquestes zones harien d'ésser protegides amb la constitució d'àmplies reserves. La seva importància es basa en tot el que anem a exposar ara.

IMPORTANCIA CIENTÍFICA I CULTURAL

En els aiguamolls empordanesos, s'hi troben vegetals ja rars en d'altres contrades, degut a la degradació de les platges i llacunes litorals del nostre país. S'hi troben, així mateix, espècies zoològiques, rares per la mateixa

servicio estación

tren de lavado rápido

limpie y simunice su coche con la última novedad del

SUPER POLISH

120 coches hora garantizados

L'especulació amenaça la supervivència d'una de les zones humides més importants de Catalunya

raó. Entre els mamífers, cal remarcar la llúdriga ("lutra lutra"), i quant als reptils el galàpet ("Emys orbicularis").

Els anfibis i peixos formen una part important dels ésser vius del maresme, per bé que són poques les espècies representades. Zoològicament, però, l'interès més gran i que dona relleu internacional als aiguamolls empordanesos és l'ornitològic: a la zona, hi niuen unes norante espècies d'ocells i són més de tres-centes que hi passen al llarg de l'any.

La importància cultural es basa en dos factors:

a) Ensenyament i investigació. Els maresmes constitueixen un gran camp de treball per als estudiosos de les ciències naturals i per a l'ensenyament en general.

b) Patrimoni històric-natural. Els darrers aiguamolls representen un vestigi del que havia estat l'Empordà, de la seva veritable imatge. No podem destruir per sempre més l'essència de la nostra comarca.

IMPORTÀNCIA PAISAGÍSTICA I ECONÒMICA

Paratges semblants són comptats. És un patrimoni de tots i no podem permetre la seva degradació i privatització. Tenen importància econòmica pròpia sense necessitat de modificació, i es pot definir en els següents punts:

a) Instal·lació de llocs de caça i pesca esportiva racional i regulada.

b) Aportació de turisme naturalista, que cerca llocs naturals sense degradar.

c) Vital per a l'agricultura, ramaderia i pesca dels llocs d'influència. Necessiten un equilibri biològic i és font d'aliment i ària de peixos marins.

d) Reserven i regulen les crescudes de l'aigua, tot mantenint el règim hidrològic i el nivell de la capa freàtica. La seva dessecació provoca la salinització de terres interiors.

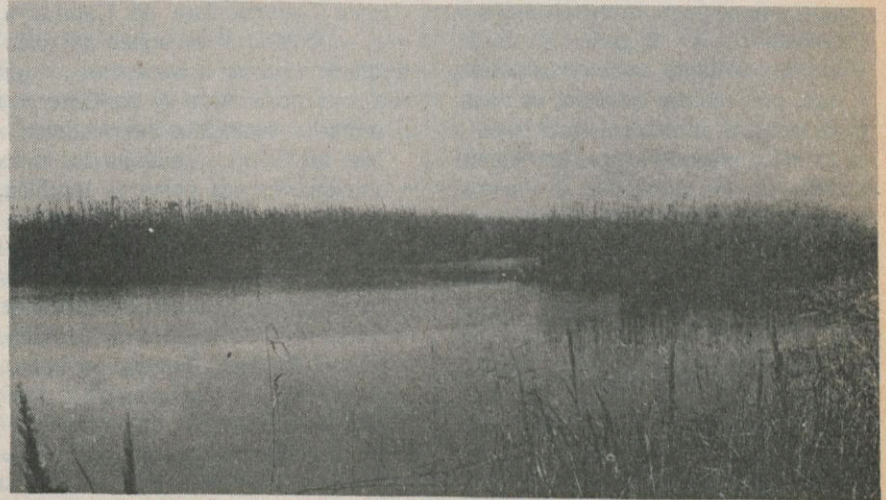
INFORME GEOLÒGIC I ALTERNATIVES

L'alternativa més viable per a la

salvació d'aquests darrers aiguamolls empordanesos, és la revisió dels Plans Generals d'Ordenació, qualificant les zones maresmenyes com a protegides i establint un "estatus" legal, que asseguri la seva supervivència definitiva.

Aquesta mesura, en privar d'urbanitzacions la zona, no convertiria pas de cap manera la ruïna econòmica dels pobles afectats. Del que es tracta és que l'Estat compri els terrenys a preu d'urbanització, tal com s'ha fet al Parc Natural del Montseny i a d'altres indrets.

L'urbanització d'aquests terrenys comportaria, així mateix, l'anul·lació de la manera de viure de tot un poble i l'esterilització d'un tros de la nostra terra.

Segons Oriol Riba, de la Universitat Central de Barcelona, l'home ha estat el principal agent que ha trencat l'equilibri dels aiguamolls. Vegem-ho: La creació de les rescloses aigües amunt, ha detret un important cabal sòlid, per la qual cosa la progradació de les nostres costes ha decrescut o s'ha aturat. L'endiguament, rectificació i desviament dels distributaris fluvials ha fet que no es creien nous estanyes de canals abandonats. La dessecació comporta una compactació o assentament dels terrenys que, junt amb la subsidència, menen a un desequilibri en el drenatge dels interfluvis. Aquesta subsidència, quan no hi intervé l'home, és compensada per la sedimentació. Però si hi intervé, s'hi formen pòlders més baixos que els corrents fluvials i, aleshores, cal drenar artificialment les terres baixes.

"MARINES RESIDENCIALS"

Un altre fet sobre el qual cal cridar l'atenció és la creació de "Marines Residencials" o "Ports Esportius" terra endins a la costa empordanesa ("Ampuriabrava", Santa Margarida, etc.), per dos fets: el primer és l'esportallament artificial de la barra que forma la platja que mena a un ingrés d'aigua marina, amb la consegüent contaminació subterrània, que es pot agreujar més encara si l'explotació d'alguns pous es fa d'una manera abusiva. El tascó d'aigua salada pot envair progressivament els aquífers tot deixant-los impotables. I en segon lloc, tenim que els espigons construïts normalment a la platja, fan de deflec-

tor dels corrents de deriva litoral, i amb això, volums de sediments molt importants són duts mar enfora. La conseqüència immediata és el trencament de l'equilibri dinàmic de les platges per manca de ports sòlids, amb el consegüent perill d'iniciar-s'hi un procés de degradació o retrocés de la costa.

Cal deixar, diguem-ho per acabar, que la natura vagi evolucionant, sense intervencions humanes, de les quals se l'ha de protegir mitjançant la creació de reserves i parcs naturals. Pertot arreu hi ha el mateix afany d'especulació de terrenys, i els mateixos problemes de pol·lució i de degradació del paisatge i d'anorreament de la nostra fauna i flora. Fins quan, això?

Sant Feliu de Guíxols

DE NUEVO, CAPITAL DEL CINE INTERNACIONAL AMATEUR

Faltan tan sólo unas semanas para que Sant Feliu de Guíxols albergue de nuevo el Festival Internacional del Film Amateur de la Costa Brava y el Simposio de Estudios Cinematográficos. Las fechas elegidas son las del 29 de mayo al 5 de junio para el certamen cinematográfico y las del 31 de mayo al 3 de junio para las conversaciones.

La primera novedad importante que registra este año el Festival es la derivada del nombramiento del señor Alfons Hereu i Ruax como nuevo presidente del Comité Ejecutivo del mismo. El nombramiento, recaído en una persona que conoce al dedillo los pormenores del cine amateur, que ha tenido y tiene contactos personales en Checoslovaquia, Inglaterra, Italia, Francia y Polonia entre otros países, y que, por encima de todo, es ajeno a la política municipal que lleva a cabo el consistorio del señor Albertí en cuanto no pertenece al mismo, puede incidir muy positivamente en una nueva —y necesaria— orientación de la semana cinematográfica, utilizada como “puesta de largo” anual por los consistorios franquistas, a los que más les importaba el “quedar bien” en la “cena de gala de clausura” (smoking o traje oscuro incluido), que el peso específicamente cinematográfico del certamen en sí.

OCN EL RESPALDO DE LA U.N.I.C.A.

La Unión Internaional del Cine

Amateur —U.N.I.C.A.—, organismo adscrito a la UNESCO, patrocinó, hace años, el Festival Internacional del Film Amateur de la Costa Brava e, incluso, celebró en Sant Feliu de Guíxols su Congreso Mundial. Pero con el tiempo ese patrocinio se perdió —la Sección Cinematográfica del Centre Excursionista de Catalunya, muy vinculada al certamen guixolense, parece que así lo aconsejó—, y con ello toda posibilidad de contacto con el unitario organismo internacional.

Mas los tiempos cambian, las ideas evolucionan y las posturas también, y así tenemos cómo en 1976 se reinician las conversaciones Festival-UNICA que dan como resultado la presencia en Sant Feliu de Guíxols de la Secretaria de dicha organización, Madame Plaetens. Incluso se habló, aunque muy someramente, de la posibilidad de celebrar un nuevo Congreso de la Unión Internacional del Cine Amateur en la Costa Brava.

Para la edición del mayo-junio próximo —la decimoquinta— se cuenta también con el respaldo de la UNI-

CA, una delegación de la cual se trasladará a Sant Feliu de Guíxols para estar presente en el acontecimiento cinematográfico de mayor envergadura —en el campo amateur— de España.

Por otra parte, Francia, Italia, Grecia y Bélgica tienen confirmada su participación en el Festival Internacional del Film Amateur de la Costa Brava. Se espera que en estos días la confirmen otros estados —Gran Bretaña, U.R.S.S., Polonia, Holanda, USA, Checoslovaquia, etc.— tradicionalmente presentes en la ciudad de Juli Garreta.

SIMPOSIO: CINE DE LAS NACIONALIDADES

Contándose con la correspondiente autorización y colaboración de la Dirección General de Cinematografía, que ha sido confirmada al comité ejecutivo del Festival, se ha puesto en marcha la organización de la segunda edición del Simposio de Estudios Cinematográficos, que tanto relieve obtuvo el año pasado, cuando su creación sustituyendo a las Conversaciones Internacionales sobre Cine Amateur, que no llegaron a cuajar.

El tema previsto inicialmente versa sobre el cine de las nacionalidades en España (problemática cinematográfica en Catalunya, Vascongadas, Galicia, Andalucía, Castilla...). El Simposio estará presidido por el profesor de la Universidad de Barcelona, Dr. Miquel Porter Moix, al que ayudará en la dirección del mismo el también Profesor Pedro Luis Cano.

Con el fin de conseguir una actividad permanente dentro del área cultural e investigadora que supone el Simposio, se está planteando la posibilidad de crear una sociedad —de las que vienen existiendo en diversos países europeos— que, teniendo como marco el Simposio, desarrolle su actividad durante todo el año y sea el motor coordinador de toda una serie de investigaciones, estudios y experiencias cinematográficas. La sede de la sociedad se ubicaría en Sant Feliu de Guíxols y contaría con la publicación de una revista —posiblemente trimestral— en la que se divulgarían las experiencias logradas y las investigaciones realizadas.

XAVIER DE LERMA

carrocerías
ORINOCO
 ANGEL CRUMOLS PEY
planchistería
pintura de automóviles AL HORNO
 c/. LA JUNQUERA, 134
 TELEFONO 50 32 13 PARTICULAR 50 40 01 **FIGUERAS**

Roses

TEMPORADA
TURISTICA:
BUENAS
PERSPECTIVAS,
TRAS EL
"ENSAYO" DE
SEMANA SANTA

Se puede afirmar, sin temor a exagerar, que las pasadas mini-vacaciones de Semana Santa, en Roses, superaron con creces las previsiones que se hacían con respecto a años anteriores.

Una de las sorpresas para todos lo constituyó el mal tiempo, que reinó a sus anchas y que obligó a toda prisa a volver a las prendas de abrigo. A pesar de ello, destacó la muy importante presencia de turistas y visitantes que, aparte de los que disponen de casa propia, fueron a ocupar plaza en los pocos hoteles abiertos en esta villa y en sus inmediatas urbanizaciones, con los inconvenientes que supone el no estar preparados, al no contar con adecuados sistemas de calefacción en bastantes casos. Por otra parte, huelga decir que la temporada no comienza hasta el primero de junio, por lo menos. Y hasta entonces, pues, la mayoría de hoteleros se abstienen de abrir sus puertas y contratar a un personal que no les sería rentable.

La Semana Santa fue, en suma, como un primer ensayo de lo que puede ser una temporada muy animada. Al menos, ésta es, en Roses, la impresión más generalizada, siempre y cuando en España y la Costa Brava en particular, nuestros visitantes encuentran aires de tranquilidad. Otro aspecto que se perfila como muy claro es que la gente, pese al alza del carburante y demás, se deja ganar por las vacaciones.

MARTI BALLÓ

6 x 9

Por By Sens

¡HOLA!

Para los mayores, esto de estrenar publicación nueva es algo así como cuando los chavales estrenan libreta nueva. Lo bueno es que, todavía, recordamos la sensación, lo que quiere decir que es potente. Y si no, para reforzar el recuerdo, comprobamos que a los chavales de ahora mismo les pasa igual. La diferencia está en que ellos estrenan libreta cada dos por tres y nosotros, ya ven, cada seis por nueve...

Que la crisis no vuelva a partir

Según las noticias que nos traen los periódicos, la temporada turística que se aproxima será bastante exitosa, como dicen los taurinos, que también tienen que ver. Y hace falta.

—¡Que la crisis no nos vuelva a partir los bistecs! —exclamaba el dueño de un restaurante.

Y nos contó que en la temporada crisis pasada, una hermosa mesa con una docena de extranjeros típicos pidieron, después de una "amanida", seis bistecs, seis. "No sé com s'ho faran...", dijo la señora del dueño, desde la cocina, y después de hacerle repetir.

—I com s'ho varen fer?

—"Pues" miri: partint-los...

Cos: Exposición permanente

Juan Cos, el dibujante de Espolla

que lleva ya unos siete años en nuestro ámbito, ha inaugurado un local para tener, en permanencia, sus obras expuestas. Tuvo antes su estudio en la calle San Francisco de Paula y se ha pasado ahora al número 8 de Méndez Núñez. El local engaña puesto que, después de la sala de exposición, resulta que posee un fondo como para quedarse boquiabierto. Cos es también un abonado al "Penquin-Club", como dice siempre el hotelero Joan Durán desde los límites, o desde donde sea. De los que creen que no hay más camino que trabajar con constancia hasta que un día —suponemos— se dé cuenta, al volverse, que ha estado construyendo una carretera consistente, de peaje personal. Pero así, sin apartarse del esfuerzo. Porque Cos lo hace todo: dibujos humorísticos, publicitarios, caricaturas, retratos. Utiliza el óleo, la acuarela y algún procedimiento que se ha inventado. Cuando el modelo que se tercia, echa mano a la sanguina, al gouache, a la pluma o a la caña. En fin, que con la amplitud de la sala de trabajo que ha montado uno piensa que va a soltar también algún mural, de vez en cuando...

Día y noche

Hace poco, la compañía de teatro "La Roda" presentó en el Patronat de la Catequística "El día més foll", obra de Peter Turrini, dentro del programa de "Acció Cultural" de la Caixa. Sin embargo, en una cartelera de espectáculos, fue anunciada así: "La nit més folla", con lo que la sujeción del título, naturalmente, cambia. Hubo quien habló de un "gazapo frívolo del subconsciente" para definir a esta clase de error.

**MATERIALES CONSTRUCCION
Y DECORACION
MADERAS ARBOLI**

Plaza del Sol, 9 - tel. 50 05 03 FIGUERAS

Adquireixi el seu televisor

Philips
en blanc
i negre
o en color

ELECTRO-BASAR

ALBERT

Monturiol, 13
i Peralada, 13
FIGUERES

els compradors
exigents prefereixen
tv Philips

Philips
Televisor K11
color

PHILIPS

Entre bastidors

LITERATURA TEATRAL CATALANA

Ha passat la diada de Sant Jordi i, per tant, el Dia del Llibre. I ha estat una mica decebedor, que entre els molts llibres que s'han venut tant a la Rambla figuerenca com, m'imagino, a la resta de les ciutats, n'hi haguessin tants pocs dedicats al teatre.

Si ja és difícil de trobar-ne a la majoria de les grans ciutats, molt més ho és encara trobar-los a les comarques. I ja no parlem de quan es tracta de llibres en català. Podríem dir que les causes principals d'aquesta dificultat, sense oblidar la marginació que ha sofert la nostra cultura, i en especial el teatre, durant els 40 darrers anys, són: primer, el gran allunyament de l'habitant de comarques envers el teatre en general, i el teatre escrit en particular; segon, el poc interès dels llibreters d'oferir un bon material als seus clients; tercer, l'abandó que per part de les editorials catalanes hi ha hagut amb les edicions acurades d'obres teatrals.

Deixant de banda els llibres teòrics o de divulgació i cenyint-nos als textos, hi ha tres col·leccions que se n'han preocupat:

Els llibres de l'Escorpi-El galliner d'Edicions 62. Té editats 37 números, en el quals, per un preu molt mòdic, podem llegir obres tan conegudes per nosaltres com "El retaule del flautista" (J. Teixidor), "La Pau, retorna a Atenes" (R. Sirera), "La Cuina" (A. Wesker), "Estricta vigilància" (J. Genet), o "Aigües encantades" (J. Puig i Ferrater).

Quaderns de Teatre de l'ADB. Fou editada de manera senzilla per L'Agrupació Dramàtica de Barcelona en forma de quadern i continua avui de manera més perfecte com a llibre. De la primera època podem citar "La visita de la Vella dama" (F. Dürremat) i "Figuretes de vidre" (T. Williams), i de la segona "La fam" (J. Oliver), "La bona persona de Sezuan" (B. Brecht), "Homes i No" (M. Pedrolo). Té editats al voltant de 29 números a un preu, en aquesta segona època, no gaire popular.

Col·lecció Robrenyo. Amb el subtítol "Teatre de tots els temps", va aparèixer l'Octubre passat; i, en aquest curt espai de temps, porta ja editats, a un preu no molt excessiu, 9 números, entre ells "La Setmana Tràgica" (Col·lectiu), "Revolta de Bruixes" (J. Mª Benet i Jornet), "Mare coratge i els seus fills" (B. Brecht). Té a més una secció dedicada al teatre infantil, amb, fins ara, un número "El gran Claus i el petit Claus" (F. Salvaing).

A part d'aixo, hi ha naturalment d'altres editorials que inclouen de tant en tant obres de teatre en les seves col·leccions. Destacarem, per la importància que ha tingut, tant en el món teatral com en el polític-social, l'edició de "Francesc Layret, advocat dels obrers de Catalunya" (X. Romeu-M.ª A. Campany), de l'editorial La Magrana.

Ara només cal esperar que les llibreries hi posin més atenció. Si ja tenim QUÈ llegir, hem de saber ON trobar-ho.

SAMSÓ OLIVER

SIS VISIONS DE L'EMPORDÀ

En Narcís Pijoan, en Domènec Moli i en Josep Vallés, són els autors dels textos del llibre "SIS VISIONS DE L'EMPORDÀ", del que se n'ha fet un tiratge, compostat a mà i sense relligar, de 40 exemplars per a la venda i 11 per als col·laboradors, enquadernats en pell, amb un aiguafort i un original de Joaquim Bech de Carede, Lluís Vayreda i Joan Felip Vilà. Unes tenses i ben escollides quartetes d'en Carles Fages de Climent, són els cul de llàntia literaris que clouen cada una de les aportacions dels nostres escriptors. A la vegada, se n'ha fet una altra edició, més a l'abast, de 100 exemplars per a la venda i 20 per als col·laboradors que van, també sense relligar, dins d'una capsula feta a mà i pintada a la trepa per l'artista olotí Miquel Plana que ha cuidat així mateix, de l'estampació dels aiguaforts.

L'edició, ha anat a cura de "GRAVATS 6" que és el títol sota el qual editen "GALERIES VALLÉS" i "ART 3", dirigides per Valentí Pont i Carles Vallés que tant s'han acreditat en poc temps pel prestigi que han infós a l'ambient pictòric de Figueres.

Ha estat imprès per Domènec Moli en els tallers d'"Aubert, impresor", de la vila d'Olot.

És un llibre de caràcter tan local que no hauria de faltar en les Biblioteques Públiques de la nostra ciutat, a fi que aquells a qui no els sigui possible adquirir-lo el puguin conèixer i consultar.

En Moli és el poeta, el que perfila el paisatge marítim de la nostra costa més propera, només d'estendre la xarxa d'un llenguatge ben adjectivat que dona volum i perspectiva als petits poblets mariners que vistos i contats per conills i perdius, gavines i collverds, i fins i tot pels invisibles esclatans, adquireixen i acusen una nova, irreversible personalitat. Amb tot, el millor d'en Moli, al nostre entendre, és el pròleg perquè sintetitza i condensa amb una rotunda expressivitat verbal els trets més característics dels seus mini-biografiats.

En Pep Vallés, és l'historiador casolà que sense deixar d'usar l'estil tel·legràfic que li és tan car, ens comunica unes impressions que no tenen res de banals encara que alguna vegada caigui en ingenuïtats de rector de Vallfogona que són les que menys interessin al lector. S'ha de reconèixer que quan la sinceritat és absolutament gratuïta és una llàstima que no s'hagi volgut o pogut superar. El cert és que esmenussa els records com si tingués una panotxa a la memòria i l'anés

desgranant per gaudi propi. El joc és engrescador i tots en participem seguint la seva literatura sincopada que ha guanyat molt trasvasada al català. És més contundent, més incisiva, sobretot quan l'estil tel·legràfic se li desfibra una mica i se li allarga —per error involuntari— més que del compte. En la llengua nostrada en Pep Vallés fila més fi i consegueix comunicar-se més profunda i expressivament amb el lector que el va seguint pels carrers de Figueres amb interès i curiositat.

En Narcís Pijoan burila un surrealisme literari amb cops d'efecte sorprenents. Intercala els refranys en el text d'una manera tan espontània que els esbandeix de tòpics per fer-los universals. Passeja per les nostres muntanyes amb una elegància àgil, plena

de naturalitat, que respon a unes aproximacions més elaborades que reals però certament convincents per l'exquisida prosa que maneja. Com a crític, Pijoan és d'una precisió tan exacte, tan subtil i ben mesurada que res de sobrer no desvirtua el sentit d'unes paraules que han passat pel sedàs del seu criteri sovint objectiu i just.

Tots tres, escriptors; tots tres, crítics d'art; per això el petit món que tan bé coneixen, el recreen a lloure i el posen al nostre abast perquè aprenguem a veure'l a través dels seus ulls i de la seva glossa que, per personal, resulta enriquidora.

Els tres pintors que l'il·luminen amb diferents mostres de la seva obra, no fan més que ratificar —cada un amb l'estil que li és propi— els que ens diuen els crítics doblats d'escriptor. Tots plegats, doncs, han conseguit transportar-nos del mar a la muntanya i de la muntanya a la ciutat amb aquestes "SIS VISIONS DE L'EMPORDÀ" que s'incorporen per sempre a la nostra més profunda realitat.

**MONTSERRAT VAYREDA
I TRULLOL
Abril-1977**

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

9 Pais

Trimestral Semestral Anual

Nom

Adreça

Telèfon

Població

Forma de pagament

Tarifes

☐ Presentació factura	3 mesos..... 325 ptes.
☐ Gir postal	6 mesos..... 600 ptes.
☐ Taló bancari	12 mesos..... 1200 ptes.

Data i signatura

TELEVISIÓ

TF-1

PELICULAS

Miércoles	27 20.30.-	L'inspecteur Mené l'Enquête
Jueves	28 20.30.-	La Ligne de Démarcation
Viernes	29 19.00.-	Bonsoir Chef
Sábado	30 21.35.-	Peyton Place
Domingo	1 20.30.-	Salut l'artiste
Lunes	2 20.30.-	L'Obsédé
Martes	3 20.30.-	Histoire de l'aviation

9 PAÍS RECOMIENDA

Miércoles	27 13.35.-	Les visiteurs du mercredi
Jueves	28 22.25.-	Hockey sobre hielo
Viernes	29 17.30.-	La grande Cocotte
Sábado	30 20.30.-	Numéro un
Domingo	1 22.05.-	Ballet
Lunes	2 19.00.-	Bonsoir Chef
Martes	3 22.00.-	Baloncesto

Programes del circuit català de RTVE

Miércoles	27 14.00.-	Miramar
Tarde	17.00.-	Català amb nosaltres Nova gent
Jueves	28 14.00.-	Miramar
Tarde	17.00.-	Barcelona RTVE
Viernes	29 14.00.-	Miramar
Tarde	17.00.-	Català amb nosaltres
Sábado	30 11.30.-	Terra d'escudella
	14.00.-	Miramar
Domingo	1 16.00.-	Terra d'escudella (por el Segundo Canal)
Lunes	2 13.30.-	Miramar Sportiu
Tarde	17.00.-	Lletres Catalanes
Martes	3 14.00.-	Miramar
Tarde	17.00.-	Giravolt

Nota: A partir de las 20.30 horas, de lunes a viernes, por el Segundo Canal, repetición del programa de sobremesa.

TF-2

PELICULAS

Miércoles	27 20.30.-	Capitaines et rois
Jueves	28 15.05.-	Le Pigeon
Viernes	29 20.30.-	Un Juge un Flic
Sábado	30 20.35.-	Paris est une Fête
Domingo	1 21.40.-	Scènes de la vie conjugale
Lunes	2 22.50.-	L'Huile sur le feu
Martes	3	Le neveu silencieux

9 PAÍS RECOMIENDA

Miércoles	27 16.00.-	Un sur cinq
Jueves	28 20.35.-	Grand Échiquier
Viernes	29 15.05.-	Departement S
Sábado	30 14.05.-	Les jeux du stade
Domingo	1 20.30.-	Musique and Music
Lunes	2 21.50.-	L'affaire Steinhgel
Martes	3 16.00.-	Aujourd'hui Magazine

TF-3

PELICULAS

Miércoles	27 20.30.-	Loin de la Foule Dechainée
Jueves	28 20.30.-	Naples au baiser de feu
Viernes	29 17.30.-	La Grande Cocotte
Sábado	30 20.30.-	Omenage a Tino Rossi
Domingo	1 22.30.-	Passage to Marseille
Lunes	2 20.30.-	Quand siffle la dernière balle
Martes	3 20.30.-	Ivanhoe

9 PAÍS RECOMIENDA

Miércoles	27 18.45.-	Feu rouge-feu vert
Jueves	28 14.00.-	Les 24 Joudis
Viernes	29 20.30.-	Col.loquio
Sábado	30 20.00.-	Thalassa revista del mar
Domingo	2 20.05.-	Le cheval mon ami
Lunes	2 20.00.-	Les jeux de vingt heures
Martes	3 19.40.-	Tribune libre.

INTERFERÈNCIES

F. GARRIDO PALLARDO

Ja ho veieu. INTERFERENCIAS esdevenen INTERFERÈNCIES tan sols voltant aquesta clavilla meravellosa d'una vocal. Sorpreses de la nostra Península, força més "resalada" de ço que es pensen els "pendents", és a dir, aquells que aviat perden el pen per a servir les dents i menjar tot el que els vingui a l'abast.

* * *

Ara bé. Aquesta és una secció crítica, ço és, un mitjà d'esbrinar i aclarir coses bones i dolentes. Començarem, doncs, per tot quant de bo hi ha a la TELE. Heu vist quins silencis tan eloqüents i quins buits tan suggeridors es troben entre espai i espai televisiu?

Perquè, de fet, no es troben gaire motius de satisfacció en aquest mitjà de comunicació. No senyor. Tot ve, sembla, de la minvada categoria intel·lectual dels espectadors; però, i si els minvats estiguessin endins i no pas enfora de la "petita pantalla"?

* * *

I és que, és clar, la TELEVISIÓ té l'avantatge de dir-se i ser-ho. Si en lloc de TELE fos i es digués CIRCA, més de quatre rebrien la patxada corresponent i quasi tots el somni reprovador o la xiulada merescuda del respectable.

* * *

Sí senyor i no ho dubteu. La tècnica ofereix entrebancs i sotrats desagradables. Per exemple, abans, quan l'actor, actriu, mimo o qualsevol altre compareixia personalment a l'escenari, hi havien mitjans de coacció. Amb el clàssic usurer teníem a l'abast, si més no, el cop de peu venjatiu. Però avui, amb els bancs, que fem del peu i del cop? Un partit de futbol?

ELS PRIMERS JOCS FLORALS DE FIGUERES

Tot i que els seus organitzadors —el “Centre Artístic Industrial Figuerense”— anomenaren simplement “Certamen Literari” l’acte celebrat el dia 4 de maig del 1882, podem gairebé considerar-lo uns Jocs Florals per les seves característiques i per la solemnitat i el ritual de la festa. Va presentar uns trets força interessants i crec que és una data que cal tenir en compte pel que fa a la creació literària a l’Empordà.

Per tal de situar-la, d’una manera ràpida i potser massa simple, en el marc literari de l’època, esmentaré que cronològicament cal posar-la entre l’edició de “L’Atlàntida” i del “Canigó”, de Jacint Verdaguer, i precisament l’any que aquest gran poeta fou premiat als Jocs Florals de Barcelona per la seva “Oda a Barcelona”, de la qual l’Ajuntament feu una tirada de 100.000 exemplars. Vol dir això que la poesia en llengua catalana ja era aleshores un fet consolidat i popular, i en català es feien, a Barcelona, gran part dels actes literaris. A Figueres ens trobem, en canvi, amb una contradicció: tots els discursos i l’acta de la festa són llegits, encara, en llengua castellana. Tot i això, la participació de poetes que presenten els seus treballs en català és notable en aquests primers Jocs Florals, i n’hi ha de ben remarcables.

Així, guanyen el premi que es concedeix a un poema dedicat a la Verge dels Desamparats dos poetes que presenten un treball en col·laboració: Artur Masriera i Ferran Agulló; el segon, encunyador del nom de “Costa Brava”, poeta, periodista i polític, és Drou conegut: l’any 1882 tenia només dinou anys. Menys divulgada és la figura, ben interessant, d’Artur Masriera, que a la mateixa festa obté un accésit amb una poesia de Anselm Clavé. Masriera fou un bon amic de Jacint Verdaguer, que l’evocà amb gràcia i vigor en el pròleg al llibre “Poesies d’Artur Masriera”; era joier de professió, i més endavant es va fer jesuïta. A la rebotiga de la seva argenteria hi havia una tertúlia literària, per la qual passaren, a més de Verdaguer, Perpratx, Zorrilla i Mistral. Mossèn Cinto ho conta amb la seva prosa admirable: “En lo bo i millor de la poesia que encetàvem nosaltres o que ens esgranava ell mateix de la seva collita, amb l’estrofa al bec, se n’havia d’anar ... per ensenyar unes arracades de pam a un pagès de muntanya que venia a enjoiar la seva núvia, un bergansí de campanetes a un

infantó que plorava...” Vedaguer conservà sempre un bon record d’aquella botiga d’argenter, “tan plena d’afecte com mancada de claror”. Els poemes de Masriera, que revelen la influència de Verdaguer, es destaquen per una versificació molt acurada i un ritme ple de musicalitat.

“La Sardana”, de Rafael Sales, poema gronxoladís, d’enyorança plenament romàntica, i “La sorpresa de Figueres” d’Antònia Mascaró d’Ubach, composició sobre un episodi de la guerra amb Napoleó, obtingueren també accésits en la festa. Sebastià Trullol, antecessor de les escriptores Vayreda, hi va veure guardonada una poesia sobre Alvarez de Castro, llavors encara mitificat. Altres autors en català van ser Francesc Ubach, Manuel Ribot, Claudi Omar i Joaquim Riera. Per damunt de les seves composicions, però, es dreça amb força l’obra de *Dàmas Calvet* poeta del qual caldria una edició actual, antològica.

En els Jocs Florals del 1882 va tenir dos premis, un per “Los espadés” i l’altre per “Lo cruel de Castelló”, inclosos plenament en els corrents de

la Renaixença. El primer és un poema narratiu, en romanç, de caràcter costumista, sobre el tema popular dels amics del nuvi que van a cercar la promesa per conduir-la al seu costat: era consuetud que, per identificar-se, li oferissin, de part del promès, unes lliga-cames:

“Tres ditets tenen d’amplària,
tanques d’or, brodat dels fins:
diu que la monja que el feia
d’enveja es punxava els dists”.

El poema és ric de molts col·loquials i concrets, en contrast amb l’abstracció idealista d’altres escriptors de menys alè; l’autor hi segueix, quan li sembla avinent, la manera de fer del cançoner popular. La segona poesia recull una llegenda sobre l’estany de Castelló, amb aquella tornada als temps medievals tan pròpia del romanticisme; no manca, però, d’una concisió i d’un aire tallant i breu en els diàlegs que el fan ressaltar en el context de l’època. Aquest conjunt de poemes que hem esmentat van donar una dignitat a la festa; cal afegir que tots els premis eren simplement objectes d’art o bé llibres. Va ser reina de la festa la poetessa Enriqueta Trullol i Palé, i el conjunt de poemes i discursos recollits en una bella edició, a cura de la impremta Josep Bosch i Batlle, de Figueres.

M.ª ANGELS ANGLADA

GALERIA ART-3

Gral. Mola, 39 - Tel. 50 35 16

FIGUERES (GIRONA)

exposició

PABLO SERRANO

“EL PRADO”

escultures i litografies

del 23 d’abril al 13 de maig

ESPAÑA, S.A.

previsión y seguros sociales

Esta es la Entidad aseguradora que
Vd. y su familia necesitan

ENFERMEDADES CARDIO-VASCULARES
RADIOLOGIA
TRANSFUSIONES DE SANGRE

ELECTRORADIOTERAPIA
MEDICAMENTOS EN CLINICA
PARTO NORMAL EN CLINICA

MEDIOS COMPLEMENTARIOS DE DIAGNOSTICOS
ANALISIS CLINICOS, ANATOMOLOGICOS Y BIOLOGICOS

SERVICIOS QUIRURGICOS EN:

CLINICA FIGUERAS

Dispensario de
ESPAÑA, S. A. Previsión
y Seguros Sociales:
San Pablo, 1 - pral.
Teléfonos 50 21 50 - 54

Clinica FIGUERAS
calle Magre, 1
Teléfono 50 31 00
(Tres líneas)

FIGUERAS

DONA I POLÍTICA

Fer política, no és pas un fet isolat en el comportament quotidià de les persones. La inhibició política de les dones, no és altra cosa que el reflex d'una mentalitat adquirida, d'una inserció social que ha anat prenent cos al llarg dels temps, dels anys. Qui ha donat sempre, una imatge pública a tots nivells, ha estat l'home; en canvi, a la dona, li ha correspost la imatge privada. L'home ha estat sempre el dominant d'una situació pública; la dona, en canvi, ha estat la dominada. És evident, doncs, que l'entrada de la dona en el món de la política és molt més difícil per la resistència que oposen les actuals estructures. No solament les de les lleis, sinó que fins i tot les de les pròpies estructures dels organismes econòmics, socials, culturals i polítics i, àdhuc, les pròpies estructures mentals.

Quan es parla de l'actuació política de les dones, cal tenir en compte un altre fet important. En algunes ocasions s'ha qualificat al terme de "fer política" com la tercera jornada laboral. Tant per uns com

pels altres. Es a dir, tant pels homes com per les dones. En el cas concret de la dona, però, s'ha arribat a la conclusió que si les dones treballen fora de casa, s'interessen per la política, però no tenen temps de "fer política" (les estructures familiars, horaris laborals, etc., condicionen la participació activa de la dona). En cas contrari, és a dir, si no treballen fora de casa, disposen d'hores, de temps, però aleshores i en la majoria dels casos, la dona, les dones, no se senten interessades en "fer política".

Sobre aquests dos simples arguments es basa, en moltes ocasions, tota la inèrcia o tot l'afany de les dones per a dedicar-se o no, a "fer política".

Què ens cal fer, doncs, o què cal fer per a conscienciar a totes aquestes persones que són en realitat el 25% de l'electorat?

S'ha de formular la resposta, almenys així ho entenc, des del punt de partida de les actuals reivindicacions feministes: canvi d'estructures on hi hagi igualtat d'oportunitats per a tothom i sensibilització i

mentalització de l'altra meitat de l'electorat, els homes, a fi que comparteixin totes les tasques i, especialment, les de "fer política" amb la dona. Aquí és on segueix existint el primer i gran obstacle que manté a la dona marginada de moltes activitats. Cal no oblidar, que moltes dones ni han arribat a prendre consciència de la necessitat de la seva total i absoluta incorporació a totes aquelles tasques que són comunes a tota societat, i "fer política" és una d'aquestes tasques. Als homes i a les dones com a membres d'aquesta societat se'ns exigeix la nostra participació en la construcció i conservació del bé comú, de les llibertats democràtiques.

Entenc, també, que la dona s'ha de fer present en la política, no sols per aconseguir la seva tasca individual, sinó solidàriament per lluitar contra unes estructures que la discriminen i condicionen. La dona, que avui pretén millorar la seva situació en la societat en què viu, cal que s'agrupi i que participi activament en la lluita social i política del seu país. I cal, també, que s'adoni que la seva presència hi és necessària, si hom vol aconseguir una veritable democràcia.

MONTSERRAT MINOBIS

Evolució dels pobles

Fa molt poc temps resultava difícil una defensa dels pobles que lluiten per treure's del damunt els residus del colonialisme imperant en altres èpoques, sense que aquella defensa no es volgués fer aparèixer amb màcules d'idees negatives. Quotidianament, emperò, s'adelanta en conceptes i, sortosament, va infiltrant-se a la consciència de tothom la convicció de què, així com l'estimació a la cosa pròpia no implica menys preu a l'aliena, tampoc l'espontània simpatia envers els petits països dominats, és, en absolut, equivalència a odi a altres pobles.

Ens indueix a un raonament de la premissa anterior, l'ineludible afany d'aclarir idees sobre latents corrents d'evolució dels conglomerats humans; corrents d'un racional procés d'avançament cultural ingerent insubstituïble a la superació de l'home.

En concordància a tal lògica, Balme digué aqueixes paraules incontrovertibles: "El món marxa; el que s'hi oposi serà vençut". Però moltes vegades, inconscientment o deliberada, es tendeix a la confusió de conceptes. És òbvia, per exemple, la diferència existent entre política i sentiment patri. Política, com es pot veure en qualsevol tractat de geografia, és la ciència o art de governar als pobles. Els habitants que constitueixen un poble poden estar d'acord o discrepar sobre la forma d'organitzar el país. No poden estar en desacord, en canvi, en les coses essencials com

ser o no, col·lectivament, sobirans de llurs destins; en convenir que gent no oriünda —fent cas omís del fet diferencial: sentiments, costums, idiosincràsia...— els vulguin dominar en els aspectes cultural, lingüístic, polític i econòmic. En aquest cas —en evitar el mal i procurar el bé de la pròpia Terra— seran tots un criteri, un mateix cos. La política és quelcom accessori, circumstancial; la pàtria és un fet bàsic, fonamental. L'ideal polític sovint separa; l'amor a la Terra, uneix sempre.

A vegades hem pensat en el desenvolupament, en la decadència i en el ressorgir dels pobles a través de la història, i hem vist amb els ulls de la imaginació l'enfonsament de grans imperis, de fèrries civilitzacions. També es contempla el créixer i expendir-se d'altres pobles fins ahir, podriem dir, bàrbars, atrassats o de simples

conglomerats immigratoris, fins arribar a capcers i dominis increïbles. I aquest natural procés explica el despartar de nacions comparativament atrassades o subjugades. És la llei immutable d'evolució, l'energia i la voluntat indomable que vol sorgir, personalitzar-se, llibertar-se. D'aquí ve que la història no sigui un simple relat de dates i acumulació de clariïcs, sinó una reflexió sobre el progrés cultural a través del temps.

Davant dels perennes i forçosos canvis de caràcter històric, doncs (que evidentment estan per damunt d'individualitats, de frens i de muralles), són lamentablement inconstants en l'hora present les apreciacions i maniobres de prohoms privilegiats de l'Estat espanyol que mal dissimulen llur adversitat envers les ressorgents nacionalitats d'Ibèria. En les seves actituds demostren no tenir en compte les coses de l'esperit; sembla que no compreguin aquests éssers de l'avidesa de justícia i d'estabilitat dels pobles, del foc que abla-neix el cor quan s'estima i es desitja la pròpia Terra autènticament alliberada... digna!

Mentres tant el món marxa... i segueix el procés evolutiu dels pobles a despit de tot...!

E. Rius i Cairó

Esports

EL "ONCE" FIGUERENSE, FLOJO, APÁTICO Y CARENTE DE IDEAS, PERDIÓ EN HOSPITALET (3-1)

ARBITRO

Sr. Berenguer. Difícil papeleta la suya, ya que raro es el partido que no registre incidentes en el campo hospitalense. En esta ocasión, para no ser menos, también se produjeron algunos. A raíz de señalar un penalty que favorecía a los visitantes, el público la tomó con él. Saltó incluso un espectador con ánimo de agredirle aunque fue detenido por los propios jugadores. Una vez finalizada la primera mitad, fue "cazado" en los vestuarios y, cuando ya había tomado la decisión de suspender el choque, lograron persuadirle para que continuara el juego, como así lo hizo. Al ganar el club local, los ánimos se apaciguaron un tanto.

ALINEACIONES

HOSPITALET: Alcántara, Paredes, Vargas, Ramoní, Chavarria, Martínez, Balmes, Nieto, Bonell, Marcos y Rubio. En la segunda parte, Loren ocupó la plaza de Nieto.

FIGUERES: Gabi, Brugués, Cortada, Torrens, Bartolomé, Carbonell, Vilarrodá, Vilar, Fernández, Cros y Echegoyen. A los 75 m Salazar suplió a Carbonell.

COMENTARIO

El encuentro se disputó en sesión matinal, entre dos onces que necesitaban los puntos por diferentes motivos. Al término de los noventa minutos la victoria fue para los de Hospitalet, que ante un Figueres totalmente desconocido y hasta un poco acofado, dio una pobre impresión a cuantos presenciaron el partido. Desde luego, el Figueres, no dió una a derechas en toda la mañana. Distó mucho de ser aquel conjunto que tantas ve-

ces nos había maravillado. Creemos que, al comprobar como las "gastaban" algunos jugadores del equipo local, se decidieron a arriesgar el mínimo para evitarse algún serio disgusto.

GOLES

Se marcaron tres en la primera parte y uno en la segunda. Al término de los primeros cuarenta y cinco minutos, el Hospitalet mandaba en el marcador por el mínimo tanteo de 2-1. El 1-0 fue logrado por Balmes a los 31 m. A los 41 Rubio puso el 2-0. Vilarrodá de penalty a los 44 el 2-1 y finalmente Bonell a los 88 el definitivo 3-1 también de pena máxima.

LOS EQUIPOS SE MOVIERON ASI

HOSPITALET: el conjunto barcelonés tiene un conglomerado de jugadores bastante veteranos, en el cual forman parten ex-azulgranas y españoles como el caso de Ramoní, Paredes y Martínez. Pues bien, cuando las facultades físicas van de baja, entonces para compensar esta deficiencia, emplean algunos trucos no exentos de violencia y totalmente reñidos con el reglamento. En la matinal que nos ocupa, pusieron en práctica estos métodos y, a la primera entrada que Ramoní le hizo a Vilarrodá, éste salió proyectado un par de metros. Y así sucesivamente.

Ustedes se preguntarán cómo un once inferior al figuerense, y sin hacer ningún alarde, pudiera derrotarles tan fácilmente. Ahí nos duele.

FIGUERES: aguantó bien las primeras acometidas de los de casa, para luego poco a poco, irse abajo en su totalidad, siendo una caricatura de lo que es y puede ser. Falló Gabi, falló la defensa y la media, mientras que en la

delantera, si exceptuamos a Fernández, que fue el único que aguntó toda clase de tarascadas y procuró en todo momento hacer algo positivo, el resto nada. En fin, fue un partido de aquellos que lo mejor es olvidarlo rápidamente.

EL EUROPA SE ESCAPA, ¿DEFINITIVAMENTE?

Encabezamos este breve artículo con una interrogación. Y, aunque, no duela como figuerenses, creemos que efectivamente el Europa, ya puede entonar el clásico "alirón". Ha que tener en cuenta que, sólo faltan seis jornadas para finalizar el campeonato y, los del escapulario han quedado solos en cabeza con cinco puntos de ventaja. Con el agravante además para los del Figueres, que dentro de dos partidos deberán acudir al campo europeísta.

Nada nos gustaría tanto, como tener que rectificar este personal punto de vista, sobre las escasísimas posibilidades de los figuerenses de lograr la tan anhelada primera posición, de la tabla clasificatoria.

Aunque, con el bien entendido, que esto no es ninguna censura para nuestro primer equipo representativo de fútbol. Todo lo contrario. Cuanto se participa en una competición lo mismo se gana que se pierde. Y, y se sabe, el primer lugar sólo puede ocuparlo uno solo.

JOAQUÍN BALLESTER

Resultados

REGIONAL PREFERENTE

Badalona, 4; Manresa, 0.
 Malgrat, 1; Júpiter, 0.
 Gavà, 3; Tortosa, 0.
 Hospitalet, 3; Figueres, 1.
 Andorra, 3; Horta, 0.
 Barcelona, 1; Montcada, 2.
 Europa, 1; Ibèria, 0.
 La Cava, 3; Calella, 2.
 Oliana, 1; Gramenet, 0.
 El Masnou, 2; Vic, 3.

Clasificación: Europa, 45 puntos; Figueres y Malgrat, 40; Badalona, 38; Gavà y Júpiter, 37; Andorra, 34; La Cava, 33; Horta, 31; Vic, Montcada y Hospitalet, 30; Barcelona, Oliana y Tortosa, 29; Calella y El Masnou, 28; Manresa, 26; Gramenet e Ibèria, 23.

PRIMERA REGIONAL

Llefià, 1; Olot, 1.
 Blanes, 2; Palamós, 3.
 At. Marítimo, 4; Mataró, 2.
 Cassà, 2; Arbúcies, 1.
 Cardedeu, 2; Llansà, 1.
 Roses - S. Celoni (aplaz.).
 St. Hilari, 3; Premià, 1.
 Guíxols, 0; Lloret, 1.
 Palafrugell, 2; Artiguense, 3.
 Bufalà, 5; Mediterráneo, 0.

Clasificación: Olot, 48 puntos; Palamós y S. Celoni, 45; Bufalà, 40; Artiguense y At. Marítimo, 39; Lloret, 36; Premià, 34; Blanes, 31; Sant Hilari, 30; Roses, Palafrugell y Mataró, 28; Llefià, 27; Arbúcies y Guíxols, 26; Cardedeu, 24; Cassà, 22; Llansà y Mediterráneo, 21.

SEGUNDA REGIONAL

Tossa, 3; Banyoles, 1.
 Farnés, 3; Bisbalense, 0.
 Sils, 4; Salt, 1.
 L'Escala - Caldes (aplaz.).
 La Sellera, 0; Palafolls, 2.
 Peralada, 5; Amer, 0.
 Pontense, 2; Anglés, 0.
 Bescanó, 2; Blanes B, 1.
 Torroella, 0; Montagut, 2.
 Castellfollit, 1; Vidreres, 1.

Clasificación: Bisbalense, 50; puntos; Banyoles, 47; Palafolls, 46; Vidreres y L'Escala, 40; Anglés y Pontense, 36; Amer Montagut, 34; Sils, 32; Salt, 31; Torroella y Peralada, 29; Farnés, 28; La Sellera, 27; Castellfollit, 25; Blanes, 24; Caldes, 17; Tossa, 16; Bescanó, 15.

fincas
Montserrat

PISOS - APARTAMENTOS - RUSTICAS y TERRENOS
 JOSE ANTONIO, 37 - TELS. 50 44 63 - 50 22 38
 FIGUERAS

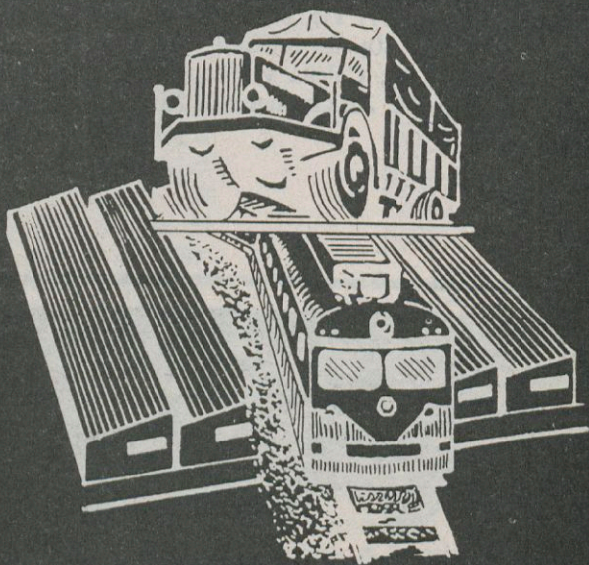
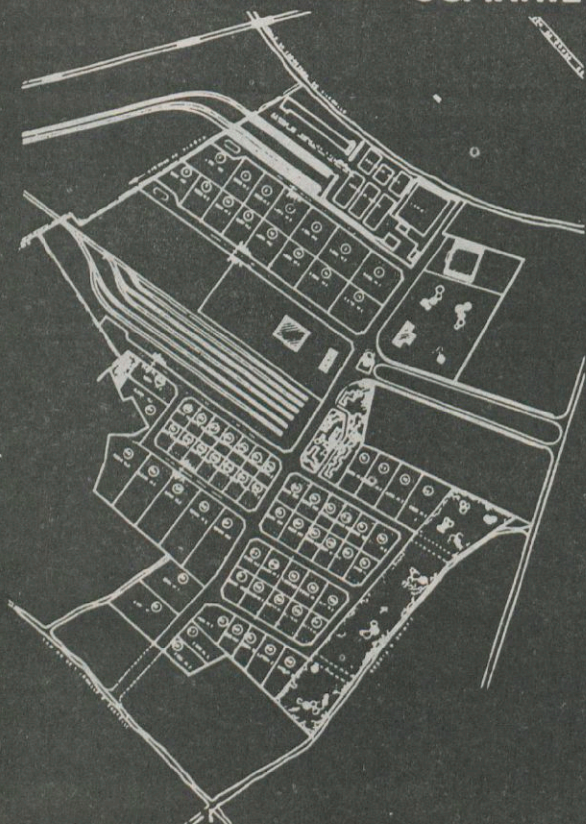
AGENTE DE LA PROPIEDAD INMOBILIARIA

RAMON FARO SAIS

¡ UNA INVERSION ! EXCEPCIONAL !

AREA DE SERVICIO PARA EL CENTRO DE INSPECCION FITOSANITARIA VILAMALLA

UN POLIGONO INDUSTRIAL
EN UNA ENCRUCIJADA DE
CARRETERA Y FERROCARRIL

- Plan de Ordenación aprobado por la Comisión Provincial de Urbanismo el 7/10/74 (B. O. de la P. 19/10/74).
- A la salida n.º 12 de Autopista A-17.
- A 4 kilómetros de Figueras.
- Estación F.C. de Vilamalla a 1 Km.
- Dos oficinas bancarias.
- Báscula-puente.
- Inspección FITO y SOIVRE.
- Despacho de Aduana y TIR.
- Próxima construcción de 100 viviendas por la Caja de Ahorros Provincial de la Diputación de Gerona.
- Locales disponibles para oficinas.
- 50.000 metros cuadrados de zona verde.
- Viales preparados para recibir camiones de gran tonelaje.
- Agua, electricidad, teléfono y télex.

INFORMACIÓN: **PRODASA**
Tel. (972) 50 04 12 - apart. 162 - FIGUERAS

Un any més: Rallye de la Joventut

En cada nou programa de les Fires i Festes de la Santa Creu, solem trobar tot un seguit d'activitats que cada any es repeteixen amb més o menys variacions de contingut. Un cas ben vivent d'això, ens l'ofereix el Rallye de la Joventut, que celebrarà ara la seva setena edició.

Es tracta, com tothom ja sap, d'una prova de regularitat per carretera oberta que, organitzada per la Casa de la Joventut, i amb la col·laboració tècnica del nostre equip, obre les portes de la competició a tots aquells que, per una cosa o altra, no podem prendre part normalment en les proves del món del motor.

Si les anteriors edicions del Rallye han estat laborioses, podem assegurar que aquesta volta l'organització s'ha esforçat molt més, per tal de poder oferir a tots els aficionats una prova, dins de la regularitat, amb veritables caires de competició.

Així, doncs, si res no ho impedeix, el dia 7 de maig, a dos quarts de set

de la tarda, es donarà la sortida al primer cotxe participant en aquest 7º Rallye de la Joventut. La Plaça de Catalunya, de la nostra ciutat de Figueres, tornarà a bullir amb el brogit dels motors de tot tipus d'automòbils, que es disposaran a cobrir els 161 quilòmetres que totalitza l'itinerari.

Caldria, potser, alhora de donar la notícia, que fessim una mica d'història del que ha estat aquest Rallye durant els seus set anys de vida. La idea va sorgir del Grup Canigó, que era en aquells temps —i estem parlant dels anys 69-70— l'equip de ràdio de

la Casa de la Joventut (anomenada aleshores de l'"Organización Juvenil Española"). Eren aquells dies, quan van florir arreu de casa nostra tota la corrua de "Quo vadis", que el jovent organitzava un diumenge qual-sevol de l'any. I aquest n'era un més, anomenant-se "Rallye Incògnita de la Joventud".

Però tot evoluciona... i el Rallye també ho va fer. Grup Canigó ha passat a ser Equip Scratch; la gent s'ha anat renovant, encara que tan sols en part, i la idea inicial s'ha anat transformant en l'esperança, encara encesa, de poder organitzar un Rallye de velocitat un dia no molt llunyà. De tota manera, qui no es conforma és perquè no vol...

EQUIP SCRATCH

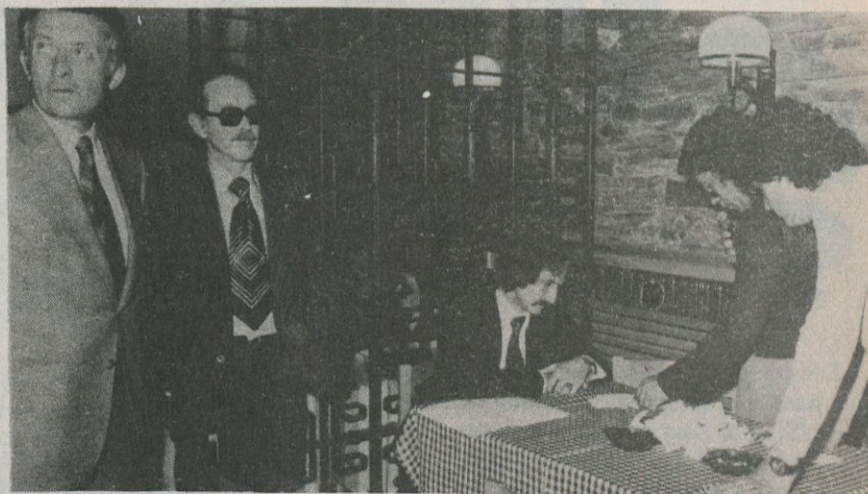
TENIS EL "TROFEO FINCAS GIBERT", OTRA VEZ EN MARCHA Campistol, Dou y Vergés, entre los favoritos

El C.T. Figueres inicia una nueva singladura de su ya tradicional "Trofeo Fincas Gibert", competición para tenistas regionales de gran importancia deportiva, habida cuenta de que el trofeo en disputa está valorado en setenta mil pesetas.

En la presente edición, que habitualmente coincide con las tradicionales fiestas figuerenses de la Santa Creu, hay una notable y concurrida inscripción, esperándose con interés alguno de los encuentros a celebrar.

En la última edición, se adjudicó la victoria el gerundense Jaume Campistol, del C.T. Girona, que, igualmente en la presente, se vislumbra como el más calificado opositor al triunfo, junto con el barcelonés Joan Dou y el tarraconense Ramon Vergés.

La participación local tendrá en sus jugadores S. López y J. Prats a sus mejores representantes, aunque sus posibilidades de cara a la victoria son bastante reducidas por la notable par-

El delegado provincial de la Federación de Tenis, señor Coll, junto con el señor Gibert, durante el acto del sorteo de las eliminatorias del "Trofeo Fincas Gibert".

ticipación de los cabezas de serie anteriormente señalados.

Actúa de juez-árbitro de la competición el señor Casamort Ribera, siendo igualmente digno de señalar que este torneo abre el circuito provincial de competiciones a nivel de clubs.

Igualmente, en esta ocasión también y paralelamente, se disputa el "II Trofeo Fincas Gibert", dedicado a señoras, donde la gerundense Francesca Mussons y la figuerense Maria Teresa Riera, son la más calificadas tenistas al triunfo final.

9 PAÍS JA HA FET PARLAR

FIGUERES

IGUERES

«9 PAÍS», FUTURO SEMANARIO INDEPENDIENTE DE L'EMPORDA

FIGUERES. — De no surgir dificultades imprevistas (cosa el parecer, improbable), en marzo del próximo año verá la luz una nueva publicación en esta ciudad. Nos referimos a «9 País», semanario independiente de l'Empordà, que será editado por Editora Empordanesa, S. A., sociedad que acaba de quedar constituida en Figueras por un grupo de personas muy vinculadas al movimiento cultural de la zona.

Nuevo semanario

Noticias procedentes de Figueras nos informan de que en marzo próximo aparecerá una nueva revista con el nombre de «9 País». Será semanal y estará editada en Figueras.

Figueras: A mediados de abril saldrá «Nou País»

Se trata de un primer paso para crear un diario de información general dedicado al Ampurdán

Superadas las principales y lógicas dificultades que entraña la creación de una publicación que lleva el nombre de «9 País», y será editada en Figueras por un grupo de personas muy vinculadas al movimiento cultural de la zona.

Así, esta sociedad tiene planeada la creación por medio de un grupo de personas muy vinculadas al movimiento cultural de la zona.

Según declaración hecha por el director de «9 País», el semanario será editado en Figueras por un grupo de personas muy vinculadas al movimiento cultural de la zona.

«9 PAÍS», NUEVO SEMANARIO

Hace un mes, en esta misma sección, recogíamos los rumores desencadenados en torno de la posible publicación de un nuevo semanario en nuestra ciudad. Hoy la noticia es ya oficial. No surgen dificultades imprevistas — lo que por otros años saldrá a la venta el primer número de «9 País», y será editada en Figueras por un grupo de personas muy vinculadas al movimiento cultural de la zona.

«9 País», nova revista setmanal d'informació

D'àmbit comarcal, el primer número sortirà el mes de març d'enguany

Amb el títol de «9 País», un semanari de l'Empordà

A més, i com cal suposar, «9 País» dedicarà diverses pàgines a la ciutat de Figueras amb notícies i reportajes

més importants de Catalunya. Després de la guerra, nasqué el setmanari «Ampurdán», editat per la «Jefatura Local del Moviment».

Barcelona, 7 de marzo de 1977

HOJA DEL LUNES

Se llamará «9 país» y saldrá dos veces por semana

Inminente aparición del «Periódic Independent de L'Empordà»

Superadas las principales y lógicas dificultades que entraña la creación de una publicación que lleva el nombre de «9 País», y será editada en Figueras por un grupo de personas muy vinculadas al movimiento cultural de la zona.

Enfoca tanto el Alt como el Baix Empordà, seguramente se lanzará a la aventura antes de las elecciones que se anuncian.

Diada d'afirmació sardanista

El Foment de la Sardana Pep Ventura ha organizado la primera diada d'afirmació sardanista, que se celebrará el próximo domingo, por la mañana, con una gran audición de sardanas en la Rambla de Sara Jordà, a base de escogidas obras que diversos compositores locales dedicaron a su ciudad, a «ballada» que será la inmortals del populísimas pieza «L'Empordà», y maestro Enric Morera, sardanas toguenense Còbila Miramar. Dias antes, es decir, el jueves, a las 8 de la tarde, tendrá efecto una conferencia-recital, en el salón de

actos del Museo de l'Empordà, a cargo del crítico musical Eugeni Molero i Pujós, colaborador del semanario Canigó, quien disertará sobre el tema «La sardana, un fet Surrell, subdirector de la Escuela Municipal de Música, que interpretará al piano diversas obras. Esta primera diada d'afirmació sardanista tiene como principal objetivo, entre otros, la captación masiva de socios para el Foment. Una entidad que viene desarrollando una intensísima actividad, cosa a la que le obliga la espantosa circunstancia de estar radicada en la ciudad mare de la sardana, no siempre lo suficientemente apoyada por los figuerenses. De ello se duela el Foment, precisamente, en una crisis, cuando había de que a la danza mes bella no se le manifiesta todo el respeto, la importancia y la ayuda que merece...

Durant els últims temps, s'ha vingut parlant a la premsa catalana de 9 PAÍS, com hom pot veure pels retalls que reproduïm. Això forma part de la nostra història. Com també la forma aquesta foto, que recull un moment de la darrera reunió prèvia a l'aparició del periòdic.

Cuando Citroën diseña un nuevo coche...

GARAJE GUIX, S.L.

comunica a sus clientes y amigos

* Su nombramiento como:
Concesionario Oficial

Citroën

para Figueras y comarca

* El proximo traslado a sus
nuevas instalaciones sitas en:

Carretera de Rosas s/n
(salida cinturón ronda)

zafer. s.a.

calle San Lázaro, 35, 2.º A
Teléfs.: 50 51 62 y 50 51 66

**SOMOS LA INMOBILIARIA QUE CONSTRUYE SIEMPRE LA VIVIENDA QUE SE NECESITA
¡Y EN LA ZONA INMEDIATA AL PARQUE BOSQUE MUNICIPAL!**

VIVIENDAS

JUNCARIA PARC - BOSC

CARACTERISTICAS: Tres, cuatro y cinco dormitorios dobles. Comedor-Estar con amplia terraza. Aseo y cuarto de baño completo. Cocina totalmente equipada con muebles «For-Lady» incorporados. Lavadero y tendedero en terraza interior. Pintura gran calidad. Instalación prevista para teléfono. Antena de TV española y francesa.

CONDICIONES: Hable con nosotros y díganos en que condiciones desea hacer efectivo el 30% de entrada. Denos su sugerencia y atenderemos su caso.

Para el resto de los pagos, dispone Vd. de 12 a 15 larguísimos años. (90% de reducción de impuestos)

RENTA LIMITADA

PISOS DE GRAN CALIDAD. EXCEPCIONAL ZONA URBANISTICA. CUIDADO Y PERFECTO ACABADO
Póliza de seguro de cantidades entregadas n.º 10.137 con Cía. ASEFA. Expediente —GE—VS—7001/73

INFORMESE también en...

calle Caamaño, 3 - Teléf. 50 14 62 FIGUERAS

 Fincas Gibert